

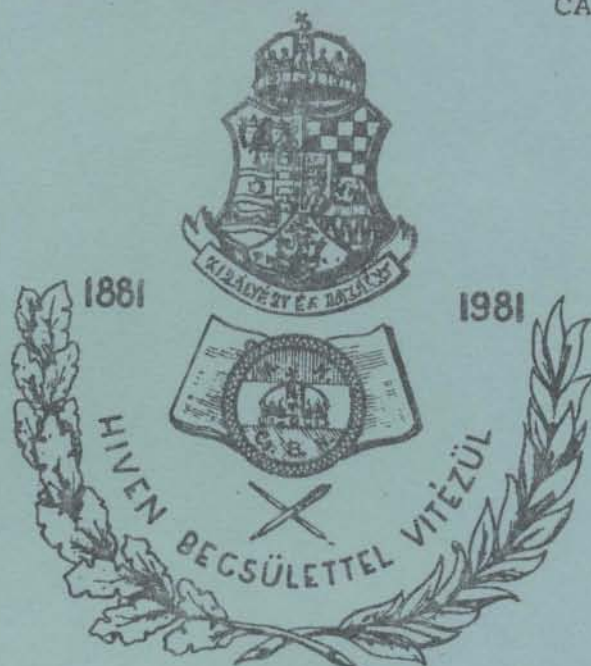
Bajtársi Levél

XXXVII. ÉVFOLYAM

1. SZÁM

CALGARY, ALBERTA, KANADA

1984. ÁPRILIS 30.

A MAGYAR KIRÁLYI CSENDŐR BAJTÁRSI KÖZÖSSÉG KÖZPONTI TÁJÉKOZTATÓJA

Világszervezetünk, az MKCsBK alakult: 1948-ban.

Bajtársaink hivatalosan bejegyzett, jótékony célú társadalmi egyesületeket alapítottak az AMERIKAI EGYESÜLT ÁLLAMOKBAN:

USA államban: Magyar Csendőrök Családi Közössége, (Family Society of Hungarian Veteran Gendarmes), Charter: B.56-940, Cleveland, OH. USA, 1958. július 14.-én

KANADÁBAN:

ONTARIO tartományban: Magyar Királyi Csendőr Bajtársi Közösség, Toronto-i Jótékony-sági Csoport, (Royal Hungarian Gendarmerie Veterans' Benevolent Association of Toronto), No.10 Liber 1163, Toronto, Ont., 1962. szept. 27.-én.

QUEBEC tartományban: MKCsBK Montreal-i Csoport, (Association des Veterans Gendarmes Royaux Honnois), No.96 Libro C-268 Quebec, P.Qu. le decembre 19, 1972.

ALBERTA tartományban: Magyar Királyi Csendőr Bajtársi Közösség, Calgary-i Csoport, (Veterans' Association of the former Royal Hungarian Gendarmerie), No.8775, Edmonton, Alta. 28th, Octobre, 1975.

Kiadja:

AZ MKCsBK VEZETŐSÉGE.

Veterans' Association of the former Royal Hungarian Gendarmerie

ADMINISTRATION CENTRE:

712-54th Avenue, S.W.

CALGARY, Alberta, CANADA

T2V 0E1

A MAGYAR KIRÁLYI CSENDŐR BAJTÁRSI KÖZÖSSÉG VEZETŐSÉGE:

A./ KÖZPONT

Dr. Kiss Gyula
központi vezető

vitész Szendi József
segélyalap kezelő,
pénztáros (Sarasota)

vitész Kövendy Károly
múzeumőr, levéltáros,
esztnei laktanyapk.

Domokos Sándor
Bajtársi Levél
főszerkesztő

ifj. vitész Kőrössy Zoltán
jelvény-éremkezelő

vitész Rácz István
kp.pénztáros

Fazekas Lajos
nyilvántartó

Vörös Imre
ellenőr

Varga István
ellenőr

B./ BAJTÁRSI LEVÉL

Az MKCsBK hivatalos lapja, központi tájékoztatója. Beszámol közösségi, egyesületi és társadalmi eseményeinkről, a magyar élet híreiről világszerte.

Személyi hírek, könyvszemle, közérdekű levelek és értesítések, valamint a hozzájárulások nyugtázása minden számban.

Alapította, megindította és terjesztette Graz-ban (Stájerország, Ausztria) és környékén 1947. XI. 1.- 1951-ig a Graz-i Magyar Csendőr Bajtársi Asztaltársaság.

Ugyvezető, levelező és kiadó: Jegenyés Pál főtöm. Elnök: néhai vitész Karsay Jenő alez.

Szerkesztette és kiadta Bregenzben, Driebergenben, majd Utrechtben 1951. V.12-től 1964. IX.5.-ig néhai vitész Karsay Jenő alez. munkatárs: néhai vitész Karsay Jenőné, született Gerencsér Lily.

Szerkesztette és kiadta Islingtonban, majd Etibicoke-ben 1964. X.1.-től 1975 VI. 30.-ig, vitész Kövendy Károly CM szds.

Szerkesztette és kiadta 1975, VII.1.-től 1981, XII.31.-ig Calgary-ban, (Alberta, Kanada,) dr. Kiss Gyula és a Szerkesztő Bizottság.

Szerkesztette és kiadta, (Vezetői Bajtársi Levél néven,) Sarasotában, (Florida, USA) 1982, I.1.-től 1983 V.31.-ig vitész nemes Baranchi Tamáska Endre.

Szerkeszti 1983, VI. 1.-től A Szerkesztő Bizottság, s kiadja a MKCsBK Vezetősége

Domokos Sándor
főszerkesztő

Dr. Kiss Gyula
felelős kiadó

Minden cikkért és közleményért, annak szerzője, a közlésért a kiadó felelős.

C./ LEVÉLTÁR ÉS MÚZEUM.

Bajtársaink gyűjtéséből és adományjaiból példás áldozatkészséggel létesített és fenntartott otthona történelmi és testületi értékeinknek és a testvéri bajtársi egyesületek emlékeinek.

vitész Kövendy Károly CM., szds.
levéltáros és múzeumőr.

Címe: MKCsBK Hungarian Veterans' Archive and Museums

P.O.Box: 335, ETOBICOKE, Ont. Canada M9C 4V3

D./ EMIGRÁCIÓS ESZMEI CSENDŐRLAKTANYA.

Megvalósult a Központi Vezetőség, az ügyvezető elnök és közel 200 nemeslelkű, áldozatos Bajtársunk, s a magyar Vitézi Rend anyaga- áldozata eredményeképpen Etobicoke-ban (Ontario, Kanada), 1971. IV. 18.-án.

A belépéshez személyi ismeretség, vagy igazolás szükséges.

Látogatás és szállás előzetes levél, vagy telefonközlés alapján.

Intézményünk hivatalos kanadai hatósági engedély alapján működik és a kormány-szervek védelme alatt áll.

vitéz Kövendy Károly CM. szds.
eszmei laktanyaparancsnok

Az MKCsBK Vezetősége önként és önzetlenül intézi világszervezetünk tájéko-ztató, nyilvántartó és segélyügyi szolgálatát.

FELADATAINK:

- 1./ Bajtársainkkal az összeköttetést fönntartani, érdekeiket képviselni, össze-jövedeleinkről és a személyi változásokról őket értesíteni.
- 2./ Előadások, ünnepélyek, társasvacsorák rendezésével anyagi alapot teremteni és ebből, rászoruló bajtársainkat és hozzátartozóikat segíteni.
- 3./ Ápolni a szolgálati ideálokat és kegyelettel megőrizni emlékét a volt M.Kir. Csendőrség azon tagjainak, akik a törvény és a rend szolgálatában az emberi szabadságjogok és a közbiztonság védelmében Hazájukért áldozták életüket.
- 4./ Az állampolgári jogok és kötelességek megismerése és teljesítésében segéd-kezni.

POSTACÍMUNK:

A pénzküldemények kézhezvételét a B.L.-ben, vagy magánlevélben elismerjük és nyugtázzuk. Minden levelet, hírt, közleményt, előfizetést, hozzájárulást és pénzadományt a rendeltetés megnevezésével a Kiadóhivatal címére kérjük.

Címe a következő:

VETERANS' Association
712- 54th Avenue, S.W.
CALGARY, Alberta, T2V OE1
KANADA

*Hiszek egy Istenben, hiszek egy hazában,
Hiszek egy isteni örök igazságban,
Hiszek Magyarország feltámadásában!
Ámen.*

I. A VEZETŐSÉG HÍREI

1/1984
Kp.Vez.

KÖZPONTI VEZETŐ

Kedves jó Bajtársaim !

Üdvözöllek Benneteket szeretettel ez Újesztendőben!

Volt Testületünk, a m.kir.Csendőrség 103. születésnapján gyujtsunk gyertyát hőseink, megkínzott mártírjaink és elpihent bajtársaink emlékének.-

Szálljon imánk a Mindenhatóhoz,hogy engedte nekünk megérni ezt a napot viszonylagos egészségben és jólétben, hogy emlékezhessünk azokról, akikkel valamikor jóban-rosszban, örömben-bánatban együtt voltunk,akiket ma az Örökkévalóság, vagy a mérhetetlen távolság és országhatárok választanak el mitőlünk.

Testületünk törvényellenes feloszlatása és ádáz üldözése idején szabad földön, önkéntes társulás alapján állították föl bajtársaink az MKCsBK-t, a mi Közösségünket, hogy az a világ minden tája felé szétszóródott volt csendőröket összefogja, a kezdet nehézségeiben segítse és élessze lelkükben a bajtársi összetartozandóság és szeretet érzését.

Ez a mi 37 éves Közösségünk él és működik ma is.

Nagynevű elődeim és munkatársaik önzetlen fáradozása buzdítson mindnyájunkat további hűségre, egységes kiállásra és egymás megsegítésére.

Az MKCsBK BAJTÁRSI LEVÉL, a mi hagyományos központi tájékoztatónk, - ha anyagi helyzetünknek megfelelő csökkent terjedelemben is,-ma is betölti hivatását. A többi hazafias, emigrációs társadalmi és bajtársi egyesületekkel együtt, szóval és tollal küzd a szabad és független Magyarorszáért. Hirdeti fölfogásunkat, hírt ad életünkről és megadja a végtiszteességet elhunyt bajtársainknak. 37 éves szétszórtságunkban változatlanul a hűséges összekötőkapocs közöttünk.

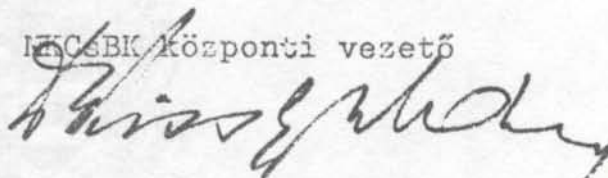
Köszönetem fejezem ki a Főszerkesztő bajtársnak és mindazoknak, akik önzetlen munkájukkal segítségére vannak. További megjelenését a Ti osztatlan erkölcsi és anyagi támogatástok biztosítja.

Bajtársaim! Jöjjetek össze ez évben is Csendőrnapi táján. Emlékezzetek meg a régiekről és tartsátok szorosán egymással a kapcsolatot. Ma jobban szükségünk van erre, mint valaha.

A közös sorsadta egységünkbe vetett erős hittel, bajtársi szeretettel és kézzszorítással köszöntlek Benneteket

1984-ben a Csendőrnapi: HÍVEN! BECSÜLETTEL! VITÉZÜL!

MKCsBK központi vezető

Az 1983. évi "Karácsonyi Segélyakció" eredménye.

Az 1983, IX. 15.-én kelt Kp. vez. 6/1983. sz. körlevelet kiküldtük 25 csoport és szórványunknak.- Beérkezett 21 válasz.

1983 nov.hóban elküldtünk külföldre 25 drb., egyenkint 20.00 US dollár értékű pénzesutalványt, melyek átutalással, kezelési költséggel együtt 517.30 US és 24.91 CDN, összesen: 542.21 dollárba kerültek.

Segélyakciónkra beérkező leveleket a név és cím mellőzésével kivonatossan közölni fogjuk.

Ö S S Z E S Í T É S

az MKCsBK Központi Vezetőség, Calgary (Alberta, Kanada) bevétel és kiadásairól

1983. július 11-től december 31-ig

A./ C A L G A R Y B A N :

<u>B e v é t e l e k :</u>		<u>K i a d á s o k :</u>	
Sarasotai betétből US	800.00	B.L. 1983/2 nyomtatása	737.79
MKCsBK csoportoktól	1,435.48	B.L. 1983/2 szállítása	
		Winnipeg-ről Calgaryba	21.05
B.L. egyéni előfizetések	784.87	B.L. porto és postaköltség	359.58
Banktól átváltásért	317.08	Irodai kiadások/Winnipeg	
		Calgary	102.35
		Telefon	59.99
		Karácsonyi Segélyre	
		1 bs.-nak külföldre	24.91
		(24 személy részére	
		á US20.00 Sarasotából	
		fizetve és postázva)	---.---
		Bank kezelési költség	40.58
			<u>1,346.25</u>
		<u>B a n k b e t é t e k :</u>	
		T.D.hosszúlejáratú	1,000.00
		C.A.9402012 folyósz.	991.18
Összesen:	<u>3,337.43</u>	Összesen:	<u>3,337.43</u>

B./ K I V O N A T :

A Magyar Kir.Csendőr Bajtársi Közösség Hamiltonban (Ont.) Kanadában 1974 május 10.-én fölfektetett pénztárkönyvének 37. oldaláról:

" A pénztárkönyvet a mai napon 5,376.81, azaz ötezerhármaszázhetvenhat US dollár 81 cent összeggel lezártuk. A- elszámolást átvizsgáltuk és rendben találtuk. Vitéz Szendi József pénztáros és segély-alap kezelő, dicséretet érdemlő munkát végzett. "

Bradenton, 1984 január 27.-én

Görgey Kálmán s.k.
ellenőr

v.Szendi József s.k.
MKCsBK pénztáros

Dr. Kuli Sándor s.k.
ellenőr

M E G J E G Y Z É S :

A fenti maradványt, az MKCsBK Központja \$ 6,664.67 Kanadai dollár összegben Calgaryban bevételezte.

Kelt, Calgary, 1984 jan.31.-én - 2 -

vitéz Rácz István s.k.

KITÜNTETÉS - TAGFELVÉTEL

A Vitézek Főkapitánya, JÓZSEF ÁRPÁD kir. herceg, 1983. II. 4.-én kelt elhatározásával a 60 éves Jubileumi Érdemkeresztet adományozta vitéz DUSKA LÁSZLÓ szkv. vkb. szds., az MHBK központi vezetője, az MKCsBK tb. tagjának hosszú éveken át a VITÉZI REND-nek a hontalanságban való megerősödéséért folytatott lelkes szolgálataiért. (V.T. 1983, XII.)

II. Erzsébet királynő, a brit népközösség vezetője, a "Defence Forces Medal"-al, a Haza Védelmi Érmével tüntette ki vitéz TASSÁNYI JÓZSEFET, az MKCsBK tb. tagját, 1981-ben. (V.T. 1982, XII.)

Az "Erdélyi Világszövetség," az erdélyi magyarság érdekében tanúsított bátor, becsületos és hűséges magatartásáért vitéz ALMAY BÉLA m. kir. szkv. vk. ezredest, az MKCsBK tb. tagját, az "Erdélyi Becsületrend" csillagával tüntette ki.

Ifi. sárospataki SZEPESI SZANISZLÓ (Rexdale, Ont.,) egyetemi hallgató, az MKCsBK tb. tagját 1982-ben tanúsított kiváló tanulmányi eredményéért az OCM lovagrend a "Konstantin" ösztöndíjjal tüntette ki. A szép jutalmat, vitéz KÖVENDY KÁROLY, az MKCsBK Múzeumőr és levéltárosa adta át fiatal bajtársunknak. (id. Sz. Sz. 1983, X. 17.)

DIENES GYULA szkv. m. kir. csendőrfőhadnagyot (Wellington, N.Z.) Ft. Msgr. vitéz VARGHA GÁBOR a "Szent László Társaság és Rend" priorja és széktartója, 1983, II. 12.-én tagjai közé felvette. (D. Gy. 1983, XI. 30.)

A lengyel Emigráns Kormány elnöke, (London, Anglia) 1983, IX. 9.-én kelt elhatározásával a lengyel függetlenség és a lengyel-magyar barátság érdekében végzett szolgálataiért a GOLDEN CROSS OF MERIT kitüntetést adományozta dr. vitéz JANI ISTVÁN m. kir. csendőrszázadosnak (Sydney, N.S.W., Australia.) A kitüntetést, 1984, II. 11.-én Sydneyben fogja átadni bajtársunknak Mr. KAZIMIERZ SABBAT, a lengyel emigráns kormány miniszterelnöke, aki ekkor Ausztráliában tartózkodik. (Dr. v. J. I. 1984 I. 26.)

+ + +
LÁTOGATÁSOK.

vitéz KÖVENDY KÁROLY szds., MKCsBK múzeumőr, (Etobicoke, Ont. Kanada) résztvett a m. kir. Honvéd Ludovika Akadémia és a többi tisztképző intézetek hallgatóinak Nagy Találkozóján, Bécsben, (Ausztria), 1983, IX. 15-18-ig.

Szept. 17.-én, a Schöner étterem nagy különtermében tartott ebéd után, bemutatta a Torontóban tartott 100 éves Jubileumi Találkozóink filmjét és szakszerű magyarázatokkal kísérte. A "Ludovikás Híradó" 1983, 8. évf. 3. számában így ír: "... Örültünk, hogy ez is "belefért" közös programunkba, hiszen sokan itt láthatták újból a híres "kakastollásokat" eredeti egyenruhájukban, amint őrségváltást végeztek a Toronto melletti Etobicoke-i Csendőr Laktanyában. Hálás köszönetünk!..."

Útban hazafelé fölkereste az alábbi csoport/szórványainkat, akik a közvetítés után társas-lapon küldötték üdvözlőleveleiket a kp. vezetőnek:

Klagenfurt,	szept. 14, ...	20 fő	Bécs,	szept. 16, ...	11 fő
München,	szept. 22, ...	20 fő	Paris,	szept. 25, ...	30 fő
London,	szept. 29, ...	11 fő			

Sokáig nézegetve a sok új és ismerős aláírást, hálás köszönetemet küldöm a figyelemért és a jókívánságokat ezúton viszonzom bajtársi szeretettel: Központi Vezető.-

v.KÖVENDY bs.-unk megkért, hogy tolmácsoljuk hálás köszönetét mindazoknak, akik európai útja alkalmával a film levetítésével kézséggel segítségére voltak. (Szerk.)

v.KOLTAVÁRY DÉNES, fhdgy. (Pasadena, Cal. USA.) bajtársunk, aki az MHBK USA főcsoportjának is vezetője és felesége, 1983, VIII.26-29-ig Kanada nyugati hegyvidékét utazták be, majd meglátogatták a Calgary-i bs.-akat.

Résztvettek VIII.28.-án a bajtársi egyesületek közösen tartott piknikjén a Kanadai Magyar Kulturközpont területén. Később, a Sziklás Hegység egyik festői tengerszemének partjáról (Morain Lake) küldték üdvözlőlevelüket és emlékeztek meg a bajtársakkal együtt-töltött időről.

(K.Gy. 1983.X.3.)

LÁTOGATÁS MONTREALBÓL AZ ALBERTAI CALGARYBA ÉS KÖRNYÉKÉRE:

A 100 éves évforduló megmozgatta a még dobogó csendőrszíveket és sok, egymást azelőtt soha nem látott csendőr indult meg a találkozó felé. Csoportvezetőnk, CSERHALMI FERENC, kötelességének érezte, hogy ő, a nyugaton élő bajtársait látogassa meg. Ezért, 1983, IX.24.-én megindult kedves feleségével, Gizikével Calgaryba. Hála a mai technikának, repülőútjuk gyors és kényelmes volt. A repülőtéren a kp. vez. bs. várta őket, aki az elkövetkező napokban, vázlat szerint, csendőri pontossággal kalauzolta őket, hogy lássák a város nevezetességeit. Azután a környékre került a sor. Több napot eltöltve a Sziklás Hegységben, meglátogatták KISS GYULÁÉK Edgewater (British Columbia) határában lévő öreg nyaralóját, melyet ők "Újszatymaz"-nak neveztek el, otthoni tanyájuk után. Megtekintették a nyaraló területén, szabadban, fenyőfákkal körülvéve álló jubileumi csendőr mellszobor másolatát is, melynek eredetijét, - DOMOKOS SÁNDOR alkotását, - a 100 éves Találkozón leplezték le Toronto-ban. A helyszűke miatt azonban nem lehet teljes beszámolót írni. Ezért itt is megköszönik v.KERESZTES LAJOS, SZELEI JÓZSEF, s a többi bajtársnak és barátainak igazi magyaros vendégszeretetét, amivel mindenhol elhalmozták őket. Sok szép emlékekkel gazdagodva érkeztek haza 1983, X.8.-án Montreal-ba. (Spalowszky Mihály.)

+ + +

HÁZASSÁGKÖTÉS - SZÜLETÉS - GRATULÁCIÓ

Dr.KÉPÍRÓ SÁNDOR szds., az MKCsBK Buenos Aires-i (Argentina) csoportjának vezetője és felesége, szül.: MENDELÉNYI MAGDOLNA, valamint gróf WENCKHEIM GYÖRGY és felesége, szül.: gróf SZÉCHENYI MÁRIA Buenos Aires-i lakosok örömmel tudatják, hogy gyermekeik: MAGDI és LÁSZLÓ, 1983 szeptemberében Buenos Aires-ben házasságot kötöttek. (Dr.K.S.1983,X.15.)

vitész HANGODI JÁNOS alhdgy, az MKCsBK victorai (B.C.Kanada) csoportjának vezetője és felesége, 1983, VII.17.-én tartották meg aranylakodalmukat, házasságkötésük 50. évfordulóján. A családi összejövetel, János fiuk otthonában zajlott le, hol a család elhalmozta az ünnepeket szerencsekívánataikkal. (v.H.J. 1983,X.20.)

FARKAS GYÖZŐ és felesége HANGODI ESZTER-nek, 1983, VIII.2.-án Victoriában fiú gyermekük született, aki a keresztségben: PÉTER, JÁNOS nevet kapta. Az újszülött, vitész HANGODI JÁNOS és felesége harmadik dedunokája.

(v.H.J.1983,X.20.)

FARKAS JÓZSEF szkv.m.kir.csendőrtörzsőrmester, az MKCsBK Melbourne-i (Victoria, Ausztrália) csoportjának tagja és felesége leánya, MARIKA és HARTYÁNSZKY PÁL, 1983, VIII.13.-án házasságot kötöttek. Mindketten lelkesen közreműködnek a melbournei magyar kulturális életben.

(Dr.Sz.E.1983,XI.10.)

+ + +

BETEGSÉG - FÖLGYÓGYULÁS.

vitész NAGY LAJOS főtörm., (Northfield, OH, USA.) a B.L. levelező munkatársa és több elbeszélés, regény szerzője, 1983 nyarán általános kórházi kivizsgálás után szigorú diétát kapott. IX.14.-ére (prostata operációra jegyezték elő. A műtét előtt kérte, hogy alábbi üzenetét tolmácsoljuk az itteni bajtársaknak: "... Kérem őket, mint Testületünk egyik szolgálati időt értve legöregebb tagja, támogassátok Vezetőinket! Támogassátok közös erővel az újraéledő B.L.-ünket, úgy anyagilag, mint megemlékezéseink leírásával. Élünk még, hála a Jóistenünknek elegenden. Ne vigyük magunkkal az örökkévalóságba emlékeinket, szolgálatunkkal kapcsolatban. Rögzítsük, az utánunk jövő nemzedék okulására. Utolsó kérésem, (elhihetitek, nem megrendelésre, de lelkem és szívem diktálja): Bízunk választott vezetőnkben és munkatársaiban!..." (v.N.L.1983, IX.4.)

vitész VÉGVÁRI MÜLLER ANTAL őrm. az MKCsBK Sao-Paulo-i csoportja vezetőjének érzelmesedésre valló gerincfájdalmai vannak. Állapotát súlyosbítja a különféle kommunista gyűjtőtáborokban elszenvedett bánásmód is. Orvosi kezelés alatt áll. (v.V.M.A.1983, X.8.)

DAJKA ISTVÁN törm. (Gajberg, BRD.) bajtársunk lábát 1983 május végén séta közben egy kullancs megcsípte, melynek fejét nem tudta kivenni. Bénulási tünetekkel vitték be a Heidelberg-i kórházba, hol teljes ideggyulladás állapotot állapítottak meg és hosszú kezelés és torna után még mindig orvosi felügyelet alatt áll. Egyébként jobb-oldali forgócsont operáció előtt áll, mely, ha sikerül, a baloldali is sorrakerül. (D.I.1983, X.13.)

vitész SZOMBATHY LAJOS zls. (Como, W.A. Ausztrália), az elmúlt évi idősorokban két operáción is átesett szerencsésen és most, csípőjében mindkét oldalon acélkampón jár. Így, járása fájdalommentes lett. Legutóbb mellében érzett fájdalom miatt orvosa eltiltotta a nehéz kerti munkától, s miután 76. életévét betöltötte, többet kell pihennie. (1983, IX.11.)

BOGÁR ANDOR törm. (Grosserlach, BRD.) a Stuttgart-i "Magyar a Magyarért Egyesület" 1950-58-ig elnöke, 1983, IX.2-26-ig a szemklinikán volt gyógykezelés alatt, ahol bal szemét operálták meg. Már elolvasta az új B.L.-t és örömmel küldi üdvözlését bajtársainak. (1983, XI.3.)

BATA JÓZSEF törm. (Allheim-Baumbach, BRD.), az 1983. év elején ideggyulladásal kórházba került, majd a két nyári hónap után medencegyulladásal kezelték. November óta már a felépülés útján van. (1983, XI.21.)

vitész KÖVENDY KÁROLY (Etobicoke, Ont. Kanada), MKCsBK múzeumőr, az ezévi orvosi felülvizsgálaton kiváló vérképekkel, vérnyomással, pulzussal, az elektrokardiogramm szerint: megfelelt. A tüdőrontgen vizsgálat azonban tüdőrákot fedezett fel. Tüdejére további vizsgálat, esetleg egy operáció alá kerül. A cigarettázást azonnal abbahagyta! (Kicsit későn!! Szerk.) Kéri bajtársait, hogy ezentúl ne írjanak, mert képtelen megválaszolni, s drukkoljanak felépüléséért. Köszöni a 20 éves támogatást összes csoportjainak és szórványiainak. (v.K.K.1983, XII.14.)

Tüdejéből vett szövetminta vizsgálat után XII.21.-én megoperálták, s

egyik tüdejének egy részét kivették. Azóta a gyógyulás útján van. Amikor állapota megengedi, szanatóriumba fogják beutalni, hol további orvosi ellenőrzés és gondos ápolás alatt lesz. Bajtársai, mind helyben, mind a városon kívül szerető együttérzéssel várják a jó hírt, s kívánnak Neki mielőbbi felépülést. (F.I. 1984,I.3.)

Az operáció igen jól sikerült, s az orvos szerint is rohamosan gyógyul. Jan.6.-án utalták át a szanatóriumba, hol még egy hétig sem volt, mert 12.-én már haza-engedték. Jelenleg otthon van, s egy magyar családnál kosztol, akik szintén abban az épületben laknak. Jan.14.-én, a "Csárda" tulajdonosa látta el, vagy 4 napra való mindenféle jóval. Igen jó étvággal evett meg a minap egy rendes adag borsostokányt. Ez nagyon jó jel, hogy az étvágya jó. Csak még hamar fárad és lassan tér magához a nagy megrázkódtatásból. Hisszük, hogy a Jóisten vele lesz és újra egészséges lesz. Eddig MÉG nem dohányzik! (Dr.Sz.S.1984,I.17.)

vitéz BARANCHI TAMÁSKA ENDRE, az MKCSBK volt vezetőjének (Sarasota, FLA.USA.) a hadifogságban szerzett gyomorfekélye, 1983,XII.hó közepén kiújult és gyomorvérzéssel 4 napig kórházban volt. Azóta a gyógyulás útján van. (v. Sz. J. 1983,XII.19.)

+ + +

HALOTTAINK.

HALMAY KÁLMÁN, szkv.m.kir.csendőralezredes, a Kormányzói Dícsérő Elismerés és más háborús és békekitüntetés tulajdonosa, a székesfehérvári volt csendőr osztály parancsnoka, hosszú szenvedés után Torontóban (Ont.Kanada,) 1983,X.12.-én, 85 éves korában meghalt.

1915-ben avatták huszárhadnaggyá, majd a harctérre került, s résztvett a Nemzeti Hadsereggel Dunántúl fölszabadításában. Utána belépett a csendőrséghez, hol különféle beosztásokban, végül, mint a 101. cső. pótzlj. pk.-a résztvett Arad visszafoglalásában és harcolva vonult vissza Ausztriába. 1949-ben vándorolt ki Kanadába, s Torontóban telepedett le. Mint kórházi takarító dolgozott betegségéig. Búcsúztatták X.14.-én, Ft. JASCHKÓ BALÁZS plébános, és dr. SZALONTAY SÁNDOR, az MKCSBK torontói csoportjának vezetője, közel száz bajtársa, barátja és tisztelői jelenlétében. Holttestét elhamvasztották. Gyászolják: özvegye, fia és családja, bajtársai, barátai.

Hosszú betegségében is megértő, velünk együttérző, szerető, jó bajtársunk emlékét megőrizzük! (v.K.K. 1983,XI.3.)

PERÉNYI LÁSZLÓ szkv.m.kir.csendőrtörzsőrmester, a volt m.kir.csendőr híradó osztályparancsnokság állományában, nős, nyugdíjas, a "Magyar Csendőrök Családi Közössége" tevékeny tagja, Clevelandban, (OH.USA), 1983-ban, aug.elejen, 70 éves korában meghalt.

Kaposvárrott született, 1913-ban, 20 éves korában lépett be a Testületbe, hol hamarosan a híradó osztályához került. Kiváló műszaki érzéke, ügyessége, képzettsége és alapossága révén, egyik tevékeny részese lett a csendőrségi rádió-hálózat kiépítésének. A háború alatt hadibeosztásban szolgált és belekerült a tordai csatába. Hazáját alakulatának áttelepítésekor hagyta el, s Németországból 1951-ben vándorolt ki az USA-ba és Clevelandban telepedett le. A következő évben

megnősült és feleségének nemcsak hűséges és szerető férje, de felesége két leányának gondos, áldozatos apja is lett. 25 évig dolgozott, mint villanyszerelő ugyanannál a vállalatnál. 1981-ben résztvett Testületünk alapításának 100. évfordulóján tartott Találkozón, Torontóban. 1975-ben rákbetegség támadta meg, mely 1982-ben súlyosra fordult, s sem az orvostudomány, sem családja gondos ápolása már nem tudta megmenteni. Búcsúztatása 1983, VIII.3.-án, gyászmise keretében ment végbe, a r.kath. templomban, a MCsCsK elnöke, s több bajtársa jelenlétében. Az MHBK és a MCsCsK nevében, bajtársa, dr. BALLÓ ISTVÁN mondott gyászbeszédet. Gyászolják: özvegye, kiterjedt családja, barátai és bajtársai. (Dr. B. I. 1983, IX.9.)

CSEPI BÉLA "Nekrolog"-jában adózott az elhunyt példamutató munkásságának.
+ + +

Msg. Ft. dr. MARINA GYULA, pápai prelátnak, görög kath. kanonok, teológiai tanár, szakíró, Kárpátalja volt m.kir. Kormánybiztosa, majd a Kormányzóság vallás és közoktatásügyi osztály vezetője, a "Kárpátalja Felszabadító Tanácsa" szervező, örökös tb. elnöke, a Magyar Érdem-érem középkeresztjének tulajdonosa (1941), II. Rákóczi Ferenc "gens fidelissimájának" hithű vezetője, a szentistváni magyar állameszme hűséges képviselője, az Árpád Akadémia tagja, a magyarság igaz barátja, Perryopolisban (PA.USA.), 82 éves korában, 1983-ban meghalt.

Lonkán (Máramaros vm.) született. Iskoláit Ungvárott, Máramarosszigeten és Rómában végezte. 1949-ben vándorolt ki az USA-ba, hol Chicagóban, (Ill.) Clevelandban (OH.) és New York-ban (N.Y.) vett részt a magyar közéletben, mint az "Amerikai Magyar Szövetség" Keleti Osztályának elnöke, addig, míg püspöke, a magyar gócktól távoli kis Perryopolis falucskába helyezte.

A Pittsburgh-i g.kath. püspök temette. Volt munkatársai és barátai közül, vitéz PÁNCÉLOS MIHÁLY, a "Kárpátaljai Ruszinok Szabadságmozgalmának" vezetője búcsúzott tőle. Gyászolják: szűkebb hazája, Kárpátalja, barátai és a magyar nemzeti emigráció. (M.É. 1983, VIII.27. és K.Gy.)

SIMON SÁNDOR, szkv. m.kir. honvéd számvivőszéki aligazgató Örgy.-i rf.) az MHBK áldozatkész tagja, a bajtársi egyesületek odaadó támogatója, Calgary-ban (Alberta, Kanada), a Mayfair öregotthonban, 1983, IX.6.-án, 94 éves korában csendesen elhunyt. 1951-ben jött Kanadába, s Calgaryban telepedett le, hol a városi kertészetben dolgozott. Tevékeny részt vett a magyar közösségi életben. IX.13.-án temették el, általános részvét mellett. Az MHBK részéről ZSITVAY SÁNDOR volt csop. vez. búcsúztatta.

Az elhunytban, vitéz DUSKA LÁSZLÓ, az MHBK központi vezetője, az MKCsBK tb. tagja nagybátyját veszítette el. Gyászolják: kiterjedt családja, barátai és bajtársai. (K.Gy.)

BURJÁN KÁROLY, szkv. m.kir. csendőrtörzsőrmester, az MKCsBK New Brunswick-i (N.J.USA) csoportjának kitűnő tagja és jó bajtárs, a helybeli kórházban, rövid szenvedés után, 1983, X.19.-én, 73 éves korában meghalt.

Nagypiri-en (Veszprém vm.) született, 1910, I.2.-án. 1951-ben vándorolt ki az USA-ba, ahol megnősült és szép, kiegyensúlyozott életet élt. Éppencsak, hogy szülőhazánk látogatásából megérkezett, egyik reggel bevitték a kórházba, mert légzési zavarai voltak. Baloldali bénulást kapott, este még vagy két rohamot, s az elvitte. Temetése X.23.-án ment végbe, bajtársai és a magyar közösség együttérző részvétele mellett. Hosszú éveken át készséges munkatársát és hűséges jó barátját HORVÁTH SÁNDOR zls. csoportvezető búcsúztatta. (H.S. 1983, X.25.)

JACZENKÓ IMRE, a Hamilton-i (Ont.Kanada) r.k.Szt.István Egyházköz-
ségdíszelnöke, több magyar egyházi egyesület volt elnöke, a pápai el-
ismerő kitüntetés tulajdonosa, az MKCsBK tb. tagja, hamiltoni csoport-
tunk lelkes, hűséges barátja és támogatója, a helybeli Árpádházi Szt.
Erzsébet Öregotthonban, rákbetegségben, 1983,X.1.-én, 84 éves korában
elhunyt. Bodrogkőváralján (Abaúj-Torna vm.), 1899,IV.24.-én született,
mint gazdag földművelő család gyermeke. 1928-ban vándorolt ki Kanadá-
ba és Hamiltonban telepedett le. Az emigrációba kényszerült csendőrö-
ket szeretettel fogadta, segítette, és támogatott minden csendőr ösz-
szejövotelt. 1979,IV.17.-én tartott aranylakodalmuk, az egyházközség
a magyarság és a csoport meghitt ünnepe volt.

1983,X.4.-én temette Ft. CHILLA RAYMOND, S.J. plébános, Ft. KISS
GÁBOR, S.J. (Yonkers, N.Y.,USA.) és BÉKÉSI ISTVÁN S.J. (Toronto,Ont.
Kanada,) atyák segédletével. Búcsúztatta: DEME LAJOS szds., az MKCsBK
vezetőség volt tagja, többek között az alábbiakban:..." amikor Hamil-
ton összmagyarsága nevében búcsút kell vennem Imre bácsitól, megállá-
píthatom, hogy vele a templomalkotó és a magyar emigrációs társadal-
mat építő ókanadás nemzedék kitűnő tagja lép le előttünk erről a föld-
ről. Ez a nemzedék, mely a két háború közti nehéz időben óamerikás ö-
reg testvéreinkkel együtt 150 magyar templomot épített ezen az ameri-
kai földrészen. Most búcsúznak egyesületeink volt elnökétől, hasznos
és tevékeny tagjától, az oekumenikus lélektől, aki annak idején refor-
mátus testvéreivel együtt építette Hamilton első magyar templomát, a
református templomot... Isten és hazaszeretete, magyarságtudata le-
gyen utolsó üzenete mindnyájunkhoz! Erre fog inteni a távolból is JA-
CZENKÓ IMRE bácsi áldott szelleme..." -

Gyászolják: özvegye, fia, unokái családtagjaikkal, Amerikában élő
rokonsága, sok jó barátja és szerető bajtársai. (S.M.1983, X.12.)

BORAI MIHÁLYNÉ, szül.KÉPÍRÓ KAROLINA, BORAI MIHÁLY főtm. felesége,
Valenciában (Venezuela,S.A.), 1983,V.10.-én, 74 éves korában elhunyt.
Nt.LESKO KÁROLY ág.ev.lelkész temette. Gyászolja: férje és kiterjedt
családja. Az elhunytban vitéz RAFFAI JÁNOSNÉ, szül.BORAI ERZSÉBET, a
súlyosan beteg v.RAFFAI JÁNOS örm. felesége, édesanyját vesztette el.
(Caracas-i Kat.Ért.és v.K.K.,1983,VIII.27.)

SZILÁGYI DEZSŐ, szkv.m.kir.huszárőrnagy, a marosvásárhelyi volt
m.kir.Hadapródiskola lovasosztály parancsnoka, az MKCsBK New Bruns-
wick-i csoportjának tiszteletbeli tagja, Hopvel-on (N.J.USA.) rákbe-
tegségben, 1983 júliusában, 78 éves korában meghalt.

1905,IV.11.-én született Mátészalkán. 1928-ban avatták huszárhad-
naggyá. A II. Világháborúban, mint a III. hadtest 20.kho. lovasszázad
pk.-a harcolt. 1943-ban áthelyezték Marosvásárhelyre a hadapródiskolá-
hoz, mellyel együtt Dániába települtek. 1950-ben vándorolt ki az USA-
ba és Hopvel-en telepedett le, ahol lovaglóiiskolát tartott fenn és élt,
magányosan élete végéig. 1983, VII.26.-án tisztelői és barátai gyász-
istentiszteletet szolgáltattak lelkiüdvéért. Búcsúztatót mondott
OLCHVÁRY ISTVÁN ezds. Holttestét elhamvasztották. Porait, végrendele-
te szerint oda temették, ahova egyik legkedvesebb lova volt eltemetve.

Nemzeti ünnepeinkről soha nem hiányzott. A m.kir. Csendőrségnek, az
emigrációban is tisztelője, csoportunk hűséges barátja és odaadó tá-
mogatója volt. Gyászolják barátai és bajtársai. (H.S. 1983,XI.24.)

GARAY FERENC, szkv.m.kir. csendőrőrmester, az MKCsBK Toronto-i cso-
portjának tagja, Etobicoke-ben (Ont.Kanada), szívroham következtében

1983,XII.6.-án, 69 éves korában összeesett és meghalt.

Koltán, (Nyitra vm.) született. Csehszlovákiában nőtt fel és ott szolgált, mint csendőr, míg 1938-ban a színmagyar Érsekújvár és környéke visszatért. Ekkor belépett a m.kir.Csendőrségbe és a szentesi szárnyőrsein szolgált, utóbb, mint őpkh. Szerette hívatását. Szolgálati könyveit, (Szolg.Szab., SZUT., BTK., B.Nyom.) végig megőrizte és az MKCSBK könyvtárnak adta. Még ez év novemberében is elküldte jókívánságait és előfizetését a B.L.-re.

Kanadában Port Colborne-ban, majd Torontóban autófuvarozással, később egy belvárosi bérházban, mint felügyelő dolgozott. Az emigrációban is kiváló bajtárs volt. Este 8-kor kiment sétálni és alig egy óra múlva, a rendőrség hívta feleségét a kórházba, ki urát már halva találta. Dec.7.-én, v.KÖVENDY KÁROLY, az MKCSBK vezetőségének volt elnöke búcsúztatta angol nyelvű beszédben, bajtársai és barátai előtt. Koporsóját a csoport, valamint az MKCSBK kis utazó-zászlója borították. Temetése dec.7.-én ment végbe. Ft. JASCHKO BALÁZS S.J. plébános mondott szentmisét, mely alatt v. HAMVAS J. JÓZSEF tb.cső.orgonált. Holttestét elhamvasztották. Hamvait, özvegye a Riverside-i temetőben helyezi örök nyugalomra. Gyászolják: Eszt nemzetiségű özvegye, bajtársai és barátai. (v.K.K. 1983.)

Özv. ZSILLE KÁLMÁNNÉ, szül.DIENES MÁRIA, Budapesten, 1983,XI.8.-án, rákbetegségben meghalt. Az elhunytban, DIENES GYULA bs.-unk szeretett nővérét gyászolja. (D.Gy. 1983,XI. 30.)

Özv. HARMATH SÁNDORNÉ, szül. DÉNES IBOLYA, Marosvásárhelyen, 1983, V.2.-án, ÉHEZÉS és kilátástalanság miatt, 68 éves korában, önként vett véget életének. Az elhunytban, v.KÖVENDY KÁROLY bs.-unk, unokanővérét gyászolja. (v.K.K. 1983,XII.4.)

NÉMETH MIKLÓS, szkv.m.kir.cső.főtörzsszermester, a székesfehérvári volt II.cső.ker.állományában, 2 dícsérő okirat tulajdonosa, a volt grázi "Magyar Csendőr Bajtársi Asztaltársaság" tagja, Stainz-ban, (Altenwohnhaus, Ausztria) 1983,X.13.-án, 76 éves korában meghalt. 1908,VIII.25.-én született, Rábászentmiklóson, (Győr vm.). 1928 dec.-ben lépett be a Csendőrséghez, hol különféle beosztásokban szolgált. 1940-ben Kárpátalján táborigaznádcsendőr a 4. gyalogdandárnál, 1942-ben Nagysallón, (Bars vm.) őpk. 1946-ban sikerült megszöknie egy fogolytáborból, s Ausztriába jött, ahol Graz-ban, majd Salzburgban dolgozott nyugdíjbavonulásáig, 1969-ig. Később gyomorfekélyvel operáltak és veséjével szenvedett, de betegségét keresztényi türelemmel viselte.

Temetése X.15.-én ment végbe a rk. egyház szertartása szerint. Jelen voltak: Huga és öccse Magyarországból, három bajtársa, s néhai NÁSZ ISTVÁN törm.lánya, barátai. Sírjára rátették az ősz legszebb virágjából készült koszorúkat, köztük a bajtársak nemzetiszín-szalagos koszorúját. Gyászolják: rokonai, bajtársai, barátai. (B.J.1983,XII.2.)

SPALOVSKY MIHÁLY, szkv.m.kir.hdgy., tiszteletbeli cső., a Szent László Társaság és Rend tagja, az MKCSBK- JDÉ tulajdonosa, Montreal-i csoportunk tevékeny, áldozatkész tagja, Montreal-ban (Que.Kanada), mirigyrákban, 1983,XII.24.-én, 59 éves korában elhunyt.

Bezenyén (Moson vm.) született, 1924,IX.3.-án. Résztvett a háborúban, a 25.Hunyadi páncélvadász osztály állományában. Csoportunk özszejöveteleinek egyik lelkes előkészítője, rendezője, s vígalmi elnöke volt. XII.27.-én temették el a helybeli Magyarok Nagyasszonya templomból, általános részvét mellett, számos barátja, bajtársa, az egyesületi vezetők jelenlétében. Csoportunk nevében CSERHALMI FERENC, csoport vezető, míg a Szent László Társaság részéről v.DETRE GYULA, az

MHBK főcsoportvezetője búcsúztatták. Gyászolják: özvegye, családja és bajtársai. (Cs.F. 1983, XII.29.)

SZÁRAZ ANDRÁS szkv.m.kir. csendőrtörzsőrmester, tisztviselőjelölt, a volt cső.fel.ügyésze mellé beosztott segédmunkás, 1983 évben, Stuttgartban, (BRD.) 78 éves korában elhunyt.

1905, VI. 26.-án Felcsuton (Fejér vm.) született, ötgyermekes családból. Apja vasútas és méhész volt, s kiállításon aranyérmes nyert. A középiskolából, bár három osztályt tandíjmentesen és kiválóan végzett, a háború miatt ki kellett maradnia. 1924-ben lépett be a Csendőrséghez, Pécssett, hol 3 év múlva a gh.-ba helyezték át. 1930-ban a cső.fel.ügyelőséghez került, s ott szolgált a háború végéig. Végig kiváló munkaadó volt. 1947-ben tagja volt a Graz-i "Magyar Csendőr Bajtársi Asztaltársaságnak" és ő rajzolta meg a B.L. 1949/8. számának új címlapját. 1981-ben állandó vérkeringési zavarokkal küzdött, s igen lehangolta a hír, hogy a B.L. megszűnik. Landshut-Ludwigsburg után Stuttgartban telepedett le. Mint rajzoló, az emigrációs központokkal, az YMCA-val és több, volt előljárójával összeköttetést tartott. Első felesége járásőrmester lánya volt, s gyermekeik egyetemet végeztek, s ma Magyarországon élnek. A "Bajtársi Levél" 1983/2. számát a posta már halálhírével hozta vissza. (Sz.A. 1983, XI.30.)

MÉSZÁROS JÓZSEF, szkv.m.kir. csendőrtörzsőrmester, a "Magyar Csendőrök Családi Közössége" hűséges, tevékeny tagja, a Cleveland-i (OH, USA) kórházban, 1983, XI.16.-án, 74 éves korában, rövid szenvedés után meghalt.

Feleségének mindenkoron jó férje, gyermekeinek, unokáinak szerető apja/nagyapja, családjának odaadó gondozója volt.

Temetése a r.k. egyház szertartása szerint XI.19.-én ment végbe, a Közösség, bajtársai, barátai egyetemes részvéte mellett. A Holy Cross temetőbe helyezték örök nyugalomra. Gyászolják: özvegye, szül. NAGY ILONA, leánya ILONA, DALMA, férjezett SZÁHLENDER TAMÁSNÉ, fia JÓZSEF és családja, s unokái. (Özv.M.J.-né, 1983, XII.15.)

Özv. NEMESMONOSTORY JENŐNÉ, szül. BACSKAY MÁRIA, néhai NEMESMONOSTORY JENŐ ezds. (meghalt 1953-ban) özvegye, korábban Magill-i (S.A. Ausztrália) lakos, 1983 októberében elhunyt. 1980 első felében agyvérzést kapott, s azóta modern öregotthonban gondozták. "Mentő szálak" c. versét a B.L. 1977/1. száma közölte. Nehezen viselte a betegségéből folyó tehetetlenséget. Gyászolják nő fia és négy unokája. (U.M.'83, X.27.)

GÁL LAJOS, m.kir. csendőrőrmester, a kassai volt VIII., majd a budapesti I. ker. állományában, a "Tűzkereszt" és más kitüntetések tulajdonosa, a Sydney-i csoport egyik alapító tagja és sok éven át pénztár-ellenőre, a r.k. Szt. Erzsébet Öregotthon lelkes szervezője, hosszú betegség után Sydney-ben, 1983, III.9.-én, 73 éves korában meghalt.

1910, III.15.-én született Mindszenten (Csongrád vm.). Katonai szolgálata után 1936-ban lépett be a Csendőrséghez, hol közbiztonsági szolgálatot teljesített 1945-ig. Passau-ból vándorolt ki 1949-ben Ausztráliába. Itt Sydney-ben az MKCSBK csoportnak volt egyik szervező és haláláig lelkes, tevékeny tagja.

Temetése 1983, III.10.-én ment végbe a bajtársak és barátok részvéte mellett. Virágokkal körülvett koporsóját a Csendőrzászló takarta. Búcsúztatta dr. TAMÁS GYULA szds. a csoport ügyvezetője. Helyét Közösségünkben fia vette át, aki már több éve, mint tb. cső. működő tagja a csoportnak. (Dr.v.J.I. 1983, VIII.7. és 1984, I.26.)

vitész TOLNAY LAJOS, m.kir.vk.szds., a "Magyar Érdemrend" tisztikeresztjének a hdm.kardokkal és más háborús és békekitüntetések tulajdonosa, az MKCsBK Sydney-i csoportjának megbecsült tb.tagja, az ausztrál hadsereg "Citizens' Military Force" ny.á.alezredese, agyvérzésben, 1983,VI.9.-én, 72 éves korában elhunyt.

1912,III.9.-én született Miskolcon. 1934-ben a Ludovikán egyik gyorsanmozgó csapattestünkhöz avatták hadnaggyá, majd később páncélos lett. A Hadi Akadémiát 1942-ben végezte. Ugyanezen évben Uriv-nál sebesült. A Csendőrség régi barátja és a Csendőrségi Lapoknak otthon cikkírója volt, Beöthy alez. mellett.A Sydney-i 1980-as Csendőrnapon V.10.-én ő mondta az ünnepi beszédet.

Temetése az MHBK, a Vitézi Rend és az MKCsBK közös tiszteletadása volt. Koporsóját az egyesületek koszorúi között a Csendőrzászló takarta. Búcsúztatta v. KALÁNDY IMRE, vitézi székkapitány. Részvétüket a bajtársak élén dr.v.JANI ISTVÁN szds.csoportvezető tolmácsolta a gyászoló családnak. (Dr.v.J.I.,1983, VIII.7. és 1984,I.26.)

KOVÁCS GYÖRGY II, szk.v.m.kir.számvivőfőtörzsőrmester, a volt felsz. anyagraktár állományában, nyugdíjas, az MKCsBK Toronto-i csoportjának tagja, a Toronto-i (Ont.Kanada) Szt.József kórházban, tüdőgyulladás után fellépett egyéb zavarok következtében, 1983,XII.11.-én, 81 éves korában meghalt.

Az 1920-as években jött a Csendőrséghez, hol különféle beosztásokban szolgált. A háború után kínozták, börtönbe csukták, internálták, míg 1956 őszén elhagyta az országot. Dániából Kanadába jött és asztmája miatt több évig lakott Vancouver-ben (B.C.), majd visszajött Toronto-ba, hol az MKCsBK központi munkájában segédkezett. 1973-ban orvos leányát hozatta ki, aki itt férjhez ment.Diplomáját 1980-ban elismerték.

Temetése XII.15.-én ment végbe, 15-20 bajtársa, barátja és mások jelenlétében. Koporsóján az MKCsBK világot járt zászlója, a térdeplőt a Toronto-i csoport zászlója takarta. A szertartást Ft. MÁTÉ JÓZSEF S.J. végezte. Búcsúztatta v.KÖVENDY KÁROLY, múzeumőr, a Központi Vezetőség volt elnöke. A Rákóczi magyar temetőbe helyezték örök nyugalomra. A gyászoló családban jelen voltak: özvegye Magyarországról, leánya,ÉVA, férjezett ifj. KARACS LÁSZLÓNÉ, veje, unokája, az id.KARACS család és mások. (v.K.K. 1983,XII.15.)

KÖZÖSSÉGI; EGYESÜLETI ÉS TÁRSADALMI ESEMÉNYEK.

SYDNEY, (N.S.W. Ausztrália) A Magyar Szövetség egyesületei, a bajtársi egyesületek, az MKCsBK helyi csoportjával karöltve, 1983, IV.26.-án a Szt. László nap előtti vasárnapon tartották meg a "Hősöknapját", három ünnepélyes összejövetel keretében. Az egyesületek zászlóival feldíszített St. Sabina templomban tartott vasárnapi nagymisén Ft. FAZOKAS BÉLA plébános mondott szentbeszédet és méltatta Szt. László királyt és a hősi életszemléletet. A mise után a közönség a Rookwood-i magyar temetőbe vonult, ahol a Hősök keresztje előtt, vitéz MAJLÁTH GYÖRGY, az N.S.W.-i Magyar Szövetség elnöke mondott ünnepi beszédet. A bevezetésben a Világháborúra emlékezett vissza, mikor is az ország önvédelmi harcának fegyveres küzdelme a túlerővel szemben ugyan elbukott, de az önvédelem a szellemi élet terén és a családi élet küszöbén tovább folyt. Az ellenség azonban visszamenő hatállyal bűnnek nyilvánította a nemzet és az egyén védekezését az orosz-bolsevista támadással szemben és megtiltotta a megemlékezést nemzetünk hőseire. Ma ugyanis az öt részre osztott magyar földön nem szabad megemlékezni azokról, akik védték a hazai földet, a keresztény magyar életformát, a családi otthont és az egyéni szabadságot. Ezért ápolja a Hősök tiszteletének hagyományát a szabad világban a nemzeti emigráció.- A továbbiak során, vitéz MAJLÁTH elnök kifogásolta és tiltakozott a budapesti magyar kormány követségének magatartása ellen, amellyel beavatkozik a helybeli egyesületi életbe és propagandát fejt ki az emigráció megbontására, egy olyan rendszer mellett, "hol senkisémmel emelheti fel szavát a nemzeti elnyomás ellen és ahol immorális bőrdűletbe kergetik az embereket azzal, hogy milyen jó gazdasági helyzetben vannak, ami pedig csak viszonylagos." Majd megemlékezett azokról, akik ismertén, vagy ismeretlenül is életük folyamán helyt álltak és állanak, végeztek és végzik áldozatos közösségi munkájukat, akik megérdemelnék azt, hogy még életükben hősnek nyilvánítsák őket. A szónok gondolatait és a közönség érzéseit is minden bizonnyal befolyásolta, dr. vitéz JANI ISTVÁNNÉ előző napi váratlanul tragikus halála. Mikor a szomorú hírt a szónok beszéde elején bejelentette, a közönség egy perces néma felállással adózott emlékének. Beszédét a szónok azzal fejezte be, hogy az emigráció kötelessége, hogy a hagyományokat megtartsuk, s azt átadjuk gyermekeinknek és az agyukba véssük, hogy velünk igazságtalanság történt. Az emigráció arra van hívatva, hogy a Magyarország függetlenségéért a harcot folytassa, amit az otthoniak nem tehetnek meg.

A N.S.W. Magyar Szövetség egyesületeinek közös koszorúját vitéz MAJLÁTH elnök helyezte el a Hősök keresztjének talapzatára.

A harmadik ünnepélyes megemlékezést délután tartották a Magyar Központ nagytermében, hol a nemzeti örökmécses elé fölvonuló egyesületi zászlókat a közönség állva, a Himnusz eléneklésével fogadta. A műsoros ünnepség keretében sikerrel szerepeltek a "Délvidéki Magyar Szövetség" tánccsoportja, a cserkészek, a "Kodály Néptánc Csoport", és mások, művészi előadással és zeneszámokkal. A műsort GOÓR GYÖRGY hír.zls., az MKCsBK tb. tagja vezette nagy gyakorlattal és hozzáértéssel. Az ünnepség befejező számaként a szereplőgárda és a közönség együtt énekelte el a Szózatot.

(M.É.1983,VII.14.)

PÁRIZS, (Franciaország) Mint minden évben, Párizs magyarsága most is nagy számban vett részt a Magyar Szabadságharc 27. évfordulójának megünneplésén. Okt.22.-én este a r.k.misszio dísztermében tartott ünnepélyen, kb. 200 fő jelenlétében. Dr. SZÉN JÓZSEF MHBK főcsoportvezető elnöklete alatt SUJÁNSZKY JENŐ mondott ünnepi beszédet, a meghívott francia és más nemzetiségű vendégekre való tekintettel, francia nyelven, aki a M.Sz.V. helybeli elnöke. Utána NÉMETH ISTVÁN bs., főtitkár olvasta fel a szabadságharcosok 16 pontba foglalt követelését, magyar és francia nyelven. JELENA FERENC, ifj.bs. szavalata után az est, a francia és a magyar Himnusz eléneklésével ért véget. Másnap d.e.ünnepi szt.misést mondott Ft.dr.HIERÓ ISTVÁN plébános. Este, 23.-án 18:30-kor a francia "Ismeretlen Katona" síremlékére koszorút helyeztek el a magyarság és a 15 zászlóval képviselt többi rabnépek küldöttsége előtt MÁTHÉ JENŐ bs., az MKCsBK helybeli csoportvezetője és SUJÁNSZKY JENŐ, a M.Sz.V. elnöke. Az örökmécsest dr. SZÉN JÓZSEF bs. gyújtotta meg. (M.J.)

LONDON, (Anglia). A magyar kolónia, 1983,XX.22.-én este 7:15-kor rendezte meg a dicsőséges forradalom XXVII. évfordulóját a Polish Hall dísztermében, számos és előkelő hallgatóság részvételével. Az ünnepély elnöke: Lady PENELOPE FRY, a volt budapesti 1956-os angol nagykövet özvegye, míg az angol ünnepi szónok Prof.DAVID IRVING volt, ki "Uprising" című könyvét a helyszínen szerzett benyomásai és adatai alapján írta meg és szolgáltatott bizonyítékot a 27 éve hirdetett magyar igazságoknak. Utána vitéz Group Captain DENIS DAVID, 1956-ban budapesti angol légügyi attasé mondta el személyes emlékeit idegentől szokatlan túláradó szeretettel. Tollas Tibor: "Bebádogoztak minden ablakot" című versét GÁSPÁR GYULA szavalta el, majd TÖTTÖSY ERNŐ dr. a M.Sz.Sz. vezetőségi tagja, a belgiumi magyarság vezetője, utalt ünnepi beszédében a nyugati politikai körök tájékozatlanságára, hogy forradalmunkat magára hagyták. Ft.Dr. ISPÁNKY BÉLA, pápai kamarás és Ft: Dr.VÁRALLJAY CSÓCSÁN JENŐ, g.kath. lelkész mondottak imát az elesett Hősökért. 1956 óta a M.Sz.Sz.szerepe a szabad világban átfogalmazódott a harcok antikommunizmusból a nemzetközi diplomácia békésebb, de - a magyarság szempontjából remélve - hatékonyabb nyelvére. A M.Sz.Sz. angliai főcsoportja a jövőben ezt az utat kívánja követni. (N.J.& v.Sz.J. 1983,XI.8.)

BÉCS, (Ausztria) A volt m.kir. Honvéd Ludovika Akadémia és a többi tisztképző intézetek hallgatóinak nagy találkozója, 1983,IX.15-18-ig folyt le Mattsee-ben és Bécsben 311 bajtárs részvételével.

Ünnepi beszéd.

Elmondotta a Schwarzenberg palota kupolatermében 1983,IX.18.-án vitéz RADNÓCZY ANTAL szkv.m.kir. vk. százados, a "Ludovika Akadémia Egylet" (München, Bajorország) elnöke.

- Részletek -

..."Kedves Bajtársaim! Hosszú és fáradtságos volt az út, amely bennünket az "Alma Mater"-ektől ide vezetett 40, 50, sőt, van, akit több, mint 60 év távlatából. Nehéz és különös sorsot rótt ránk a magyar végzet, amióta a történelem vihara széjjelszórt bennünket. S most, amikor a szélrózsa minden irányából összesereglettünk, hogy részesei legyünk olyan történelmi pillanatoknak is, mint a Szentkorona emlékmű fölavatása Mattseen és szentemlékű bíboros hercegprímásunk, Mindszenty József, II.János Pál pápa által történt nyilvános rehabilitálásán Máriacellben a Nagy Lajos királyunk emelte bazilikában, nem azt kerestük, ami a mult, viharos időkben esetleg széjjelválasztott bennünket, hanem azt, ami feloldhatatlan abroncsként összekovácsolt valamennyiönket. Amikor súlyos, zord idők nehezednek ránk - a II.Világháborúban, bizony ilyen idöket kellett átélnünk, - nehéz egységesen reagálni. Legtöbbször

nem is láthattunk a kulisszák mögé, s a különböző politikai befolyásolási kísérletek is osztódáshoz vezethettek. Ilyenek voltak, - hogy csak a főbb tragédiákat említsem, - a doni katonai vereség, mely megsemmisítette a Jány 2. hadseregét és a végso katonai vereség árnyékát vetette előre, az olaszok kiugrása, majd a románok pálfordulása, amelyek a Stalin-grad-Don-i arcvonal felbomlásának következményei voltak, s amit a németek haditerveikben nem láttak előre, amelyek hatására Hitler, 1944, március 19 és október 15.-iki "elővágása" következett: ellenünk. Különösen az október 15.-iki csapás volt az, amely a magyar lelkeket megosztotta.... Nem akarok itt politikai és katonai elmélkedések útvesztőjébe tévedni, de közel negyven évvel az események után és az azóta átélt történelmi valóság ismeretében leszögezhetjük a következőket, anélkül, hogy bármit is szépíteni akarnánk:

1.) Az 1920-ban, Trianonban történt végzetes államcsönkítés után az államvezetésnek egyetlen célja a békeparancs revíziója volt. Ezt a nyugati hatalmak segítségével nem érthette el, mert azok, elsősorban Franciaország, fenntartás nélkül támogatták a csonka országunkat fegyveresen körülvevő kis-entente államokat: Csehszlovákiát, un. Nagyromániát és Jugoszláviát, melyek útját állták a legkisebb revízióknak is. Életképességünket az akkori helyzetben csupán egy revízió állíthatta volna helyre. Minden más elképzelés, csak illúzió lehetett.

2.) A harmincas évek közepétől megnyílt egy út Nyugat gyengeségével szemben az egyre erősödő Német Birodalom segítségével. Ugyanakkor a szovjet orosz nyomás is erősödött. Ennek a szovjet-orosz rendszernek a szálláscsinálót, 1919-ben megismertük az öthónapos un. "proletárdiktatura" rémuralma alatt. Ez ellen is, csak a németektől várhattunk segítséget. Sőt, ne felejtsük el, az öthónapos kommunizmus Trianonnak is szálláscsinálója volt. A nyugati hatalmak és a kis-entente nem akarták, hogy a Kárpátok medencéjében a bolsevizmus gyökeret verhessen - Magyarországon. Így kerülhetett sor a román megszállásra, aminek, csak a Nemzeti Hadsereg életrehívása vethetett véget, de, sajnos, már csak a trianoni határok között... A reálpolitika akkor a németekkel való katonai szövetség volt.

3.) Ez az út 1938-ban a Felvidék, 1939-ben a Kárpátalja, 1940-ben Észak-erdély és 1941 áprilisban a Délvidék magyar lakta területeinek visszacsatolásához vezetett - háború nélkül! 1941 június végéig az 1939-ben Lengyelország ellen kitört háborútól sikerült az országot távol tartani. Románia, melyre sokszerűen hatott Észak-erdély elvesztése, szintén a németeknél keresett menedéket, egyrészt esetleges további revízió, másrészt az Észak-Bukovinába és Besszarábiába betört orosz terjeszkedés ellen. Szlovákia pedig a III. Birodalom protekturátusa alá helyezte magát! Ettől kezdve Magyarország ZSAROLHATÓVÁ vált. Románia, de Szlovákia is a német szövetségtől remélték a Magyarországhoz visszacsatolt területek, - legalább is részbeni, - visszaszerzését.

4.) Ebben a helyzetben a magyar államvezetést kettős cél vezette:

a) aránylag csekély expedíciós erővel eleget tenni a német hadvezetés követeléseinek, szemben a románok totális katonai bevetésével német oldalon (3 hadsereggel!),

b) de ugyanakkor a főerőket visszatartani az országban a háború bizonytalan kimenetelére az 1919-es rossz tapasztalatok alapján. De a háború a "bizonytalanság birodalma", mint Clausewitz írta, s ezért soha nincsen garancia arra, hogy a tervek megvalósíthatók.

5.) Amikor a németek hadiszerencséje a visszájára fordult, s a két, sőt három arcvonalon küzdő német erők háborúvesztésének körvonalai egyre határozottabban rajzolódtak ki: a magyar államvezetés is kiutat ke-

reset a katonai szövetségből, mely a magyar állam érdekeit már nem szolgálhatta. Megindult a tapogatózás a nyugati hatalmak felé. És ekkor következett be a nemvárt fordulat, mely sorsunkra katasztrófális volt: kiderült, hogy a teheráni szerződés (1943 január) szerint Moszkvához kell fordulnunk, mert a Szovjetunio SZABADKEZET KAPOTT a Kárpát-medence "pacifikálására!" Hogy ez a szépítő szó mit takart, arra volt alkalmunk rádöbbsenni. A kísérlet mégis megtörtént, a további "felesleges" vérontás beszüntetésére. S hogy ez nem sikerült, s hová vezetett, azt mind tudjuk! Ezt itt ecsetelnem nem kell!...

Ezekről volt alkalmam a Kormányzó Úrral is beszélni, három alkalommal is. Az ország szovjet megszállása után ugyanis, hogy végleg éket verjenek a tisztikarba, bizonyos körök mindig kihangsúlyozták, hogy a "kiugrást" a magyar honvéd tisztikar akadályozta meg, - főként a vezérkar egy része, - s ezzel a tisztek megszegték a Hadúrra, az ország Kormányzójára tett esküjüket. Egy ideig valóban sikerült is éket verni. Ezt kellett tisztázni, mert a valóság más volt. Erre, elsősorban a Kormányzó Úr volt hívatott, akinek integritásában még a nyugati hatalmak sem kételkedtek.

1948 decemberében a Kormányzó Úr álláspontja ez volt, melyet írásban kiadott a Magyar Harcosok Bajtársi Közösségének:

- A) Ő a nyugati katonai hatalmak kívánságát vette figyelembe, amikor az oroszokhoz fordult a vérontás megszüntetésére,
- B) az események oly gyorsan haladtak túl az elő nem készített változást, hogy annak megvalósítása lehetetlenné vált,
- C) a Honvédség tisztikarát ennek következtében az esküszegés vádja nem terhelheti. (Lásd az MHBK Archivumában).

.....

Akkor, amikor 1944 október 15.-én a magyar lélek meghasadt, ezekről még senki sem tudhatott. Nyitott kérdések meredtek reánk. De ennyi idő után, negyven év történelmi tapasztalataival, még inkább el kell fogadjuk néhai Kormányzónk megállapításait, melyeket előbb idéztem.

De nem lehet közöttünk ellentét akkor sem, ha annak idején egymástól eltérően ítéltük meg a helyzetet. Mert az a testőr, aki október 15.-én, a Kormányzó parancsára Budán a Várat védte, mást aligha tehetett. De nem láthat ellenfelet abban a tiszt bajtársában sem, aki nem volt hajlandó, abban a bizonytalan helyzetben az oroszok előtt letenni a fegyvert, amit a kormányzói szózat sem kívánt. TÉNY, hogy az ellenállást is a Kormányzó szüntette be a Várban, mint velem azt, annak idején a Katonai Iroda főnöke, Pogány Imre vk. ezredes távbeszélőn közölte, amikor a "Tűzet szüntess!" parancsot kiadta.... Azt hiszem, mindegyikünk rájött azóta, hogy nincs, ami elválaszt bennünket!.... Még csak néhány szót az elvakult bosszúról, mely nem állt meg azok előtt sem, akik a Kormányzói szózatot úgy értelmezték, hogy leteszik a fegyvert és ellenállásba vonulnak... De megkínózták a kismembereket, fiatal tisztjeinket (és csendőreinket, Szerk.) is.... A titokban kivégzettekéről a börtönökben feljegyzéseket készítettek. Ezeket szedte össze saját tapasztalataival együtt, az ugyancsak köreinkben lévő rp. tiszt bs.-unk, vitéz FEHÉRVÁRY ISTVÁN, akit Bécsből raboltak el az oroszok 1949 februárjában, s szolgáltatott ki Budapestnek s csak a forradalom idején szabadult ki a váci fegyházból 7 évi súlyos raboskodás után. Könyvének címe: "Börtönvilág Magyarországon", melynek második kötetén dolgozik..... Tartoztunk ezzel a kitéréssel azoknak, akik mártírhalált haltak, és azoknak, akiket kínzásoknak vetettek alá annak idején, hamis vádak alapján!.....

POHÁRKÖSZÖNTŐ

A Schwarzenberg palotában, IX.18.-án 13:00 h-kor kezdődő bajtársi díszebéden, vitéz ebesfalvi LENGYEL BÉLA altbgy., korelnök mondott pohárköszöntőt, melyből részleteket közlünk az alábbiakban:

"...Mi, magyarok, egyedül állunk Európában, rokonok nélkül, irígykedő, acsarkodó szomszédok által körülvéve. Ezért odamenekülünk Szent István palástja, meg a magyarok Nagyasszonya zászlaja alá a jelenlegi szétszóródottságunkban: otthon a hazában-hazátlanul az idegenben- leszakítva a nemzet testéről a szomszédságban, idegen uralomban. A 15 milliányi magyarság egyharmada, -ilyentén 5 milliányi testvérünk, - a haza határán kívül él és dolgozik, jobb és szebb magyar jövő elérézéséért, bízva az igazság és a jog győzelmében.

Ezért követeljük a Wilson US elnök által 1918-ban meghírdetett "önrendelkezési jognak" alkalmazását, nemcsak Afrikában és Ázsiában, hanem EURÓPÁBAN is,

hogy ne legyenek többé győztesek és legyőzöttek közötti különbségek, hogy a magyarság számára a Kárpát medencében számarányának megfelelő területet biztosítsanak,

hogy megszűnjön a románok, szlovákok és jugoszlávok asszimilációs politikája, mely az emberi szabadságjogokkal nem egyeztethető össze,

hogy az emberi szabadságjogok védelmét, ne csak az egyénekre korlátozzák, hanem ezeket a népi, kisebbségi csoportokra is kiterjesszék.

Ezeknek a feladatoknak a megoldásához nekünk kell, itt, a szabad Nyugaton barátokat szerezni, nekünk, VALAMENNYIÖNKNEK, diplomatákként kell tájékoztatni környezetünket, mert hiszen tarthatatlanok a trianoni országhatárok, melyeket úgy vontak meg 1920-ban és erősítették meg 1947-ben, hogy hazánkban kb.25,000 román él, de ugyanakkor több, mint 2 milliónyi magyart vetettek oda Erdéllyel a románoknak.

Nekünk nincsenek népi rokonaink, akikre támaszkodhatnánk. Mi, valóban egyedül vagyunk, magunkra hagyottan, ezért kell összetartanunk! Tiszteljük egymásba a magyar testvért, ne hánytorgassuk fel azt, ki-milyen nézetet vallott a múltban és hol áll e tekintetben jelenleg... Mi, viszonylag kis nép vagyunk, s mint ilyen, nem keressük a háborús megoldásokat. Mi hiszünk a jog és igazság győzelmében! Hiszen eleget vértett nemzetünk az elmúlt századokban, mely áldozatokért oly csekély elismerést kaptunk, - ahogy azt a USA elnöke, RONALD REAGAN oly szépen fejezte ki tavaly: "Mi békét akarunk, de nemcsak szabadságban, hanem igazságban, az önrendelkezési jog alkalmazásával.!" ("We want peace, -not only in liberty, but also in justice and selfdetermination!")

A Hazánkba visszatért Szent Korona adjon népünknek erőt, hogy átvészelhessen az orosz uralmat, mint ahogyan átvészelte a 150 éves török megszállást is.....

És ezért arra kérjük a Magyarok Istenét, hogy adna népünknek erőt, hogy diadalmasan kiharcolhassa a maga igazságát, hogy szabadságban fejlődhessek és gyarapodhassék nyelvi határain belül egyesítve barátságban a szomszédos megbékélt népekkel!

Hogy Isten minket úgy segítjen! "

NEW BRUNSWICK (N.J.U.S.A.) 1983,VIII.6.-án tartotta meg csoportunk nyári piknikjét, melyen barátokkal, hozzátartozókkal együtt 40-en jelentek meg. Ugyanekkor megtartották tisztújító közgyűlésüket is.HORVÁTH SÁNDOR zls.,hosszú éveken át csoportvezető,főljánlotta lemondását beszámolója után. Új vezetőnek ajánlotta a fiatalabb FÖLDES DOMOKOST,majd BAKONYI JÁNOS, s SZEGEDI JÁNOS bs.-akat. A jelöltek az ajánlást nem fogadták el, de további készséges támogatásukról biztosították a csoportvezetőt, ki 1968 óta áll a csoport élén, s rendezi a szép társadalmi és anyagi sikert biztosító Csendőrnepokokat. Így HORVÁTH zls.az egyhangú szavazás eredményeképpen a tisztséget elfogadta. A csoportvezető felhívására az alábbi bs.-ak fizették be az MKCsBK Bajtársi Levél-re hozzájárulásaikat:

TÓTH KÁLMÁN	12.-	KUNSÁGI JÁNOS	12.-	GÁL JÓZSEF	12.-
SZEGEDI JÁNOS	12.-	ZIMONYI VENDEL	12.-	BAKONYI JÁNOS	12.-
özv.KERSZTES		FÖLDES DOMOKOS	12.-	BURJÁN KÁROLY	12.-
JÁNOSNÉ	15.-	HORVÁTH SÁNDOR	15.-		

A picnik ezúttal is jó hangulatban és bajtársias mederben folyt le.
(H.S.1983,VIII,26.)

A 126.00 dollárt megkapta és ezúton is köszönettel nyugtázza a Kiadó hivatal. A csoportvezető újabb, egyhangú megválasztásához gratulálunk és a csoportnak további eredményeket és szép sikert kívánunk.
(Szerk.)

OTTAWA, (Ont.Canada) 1983,X.23.-án a "Magyar Ház"-ban műsoros ünnepély keretében emlékezett meg a helybeli magyarság jelentős része az '56-os magyar forradalom és az azt követő szabadságharcról. A Himnusz eléneklése után a gyermekek és az ifjúság számaint követően Nt.VIETORISZ LAJOS ref.lelképásztor mondotta el az 1956-os megmozdulás és harc történetét. A gondosan összeállított műsor keretében, vitéz THASSY-PLÁVENSZKY FERENC alez.bs.-unk adta elő három versét és volt része megérdemelt ünneplésben. (K.GY. 1983,X.24.)

HAMILTON, (Ont.Canada) F.évi október 29.-én este SEREGÉLYES MÁRTON főtörm.csoportvezető lakásán bajtársi összejövetelt tartottunk.Jelen voltunk a csop.vez.irányítása mellett:NAGY MÁTYÁS,DEME LAJOS,JAKAB FERENC,FEHÉR ANDRÁS,VÁRKONYI FERENC,BIHARY BERNÁT,SZOMBATH LÁSZLÓ,FEKETE GYULA,GÁLL FERENC,PAPP FERENC,KEREKES ALBERT és MINAJI PÉTER bs.-ak. A csoportvezető köszöntötte a bs.-akat és elmondottuk a "Magyar Hiszek-egy"-et.Beszámolt a csoport 33 éves történetéről.Köszönetet mondott a GÉRUS és SULLER házaspárnak,akik mindig segítették a bs.-i munkát.Köszönetet mondott azoknak a bs.-aknak,akik kórházi kezelés alatt és azután meglátogatták. Rajta kívül, a nyár folyamán PAPP FERENC,baleset folytán, DEME LAJOS pedig epeműtéttel volt kórházi kezelés alatt.Megemlékezett az egy évvel ezelőtt elhunyt MÉSZÁROS JÓZSEF dr.hdgy.bs.-ról. PAPP FERENC pénztárnok részletes pénztári jelentést tett. Minden adatot ellenőriztünk.Jelenleg 309 dollár pénzünk van a bankban. Az 1984-es Csendőrnepot meg akarjuk tartani.Erre vonatkozó tárgyalásaink folyamatban vannak.Esetleg később fogjuk megtartani,mert több vezető bs. abban az időben nem lesz Hamiltonban. Vagy egy vendéglőben, vagy a Kanadai Nőszövetség házában termében fogjuk azt megtartani. SEREGÉLYES főtörm,betegségére hivatkozva,felmentését kérte.Egyhangúlag felkértük,hogy maradjon tisztségében. A megbeszélés után sült csirkét és italokat szolgáltak fel a cső.asszonyok.....SULLER JÁNOS bs.ezekben a napokban szívbántalmakkal kórházban van.Javulás mutatkozik és napokon belül hazamehet. (D.L.1983,XII.13.)

CALGARY (Alberta, Kanada): Az MHBK rendezésében tartották meg az MKCsBK, a M.Sz.Sz. és a Vitézi Rend helybeli tagjai, immár hagyományos, közös BORBÁLA- estjüket, az Árpádházi Szt. Erzsébet egyházközség Szt. István termében, 1983. dec. 10.-én, este 7 órakor.

A bajtársak, hozzátartozók és barátok mellett, szép számban jelentek meg a cserkészek és a "Vadrózsa" tánccsoport tagjai is.

Ft. HORVÁTH MIKLÓS ny. plébános, az MHBK tábori lelkésze imája után az ízletes vacsora elfogyasztását műsor követte, melyet DÁNIEL JÁNOS, MHBK csp. vezető nyitott meg. Utána FÜLÖP JÓZSEF bs., a kanadai főcsp. volt vezetője ismertette a Szt. Borbála hagyományokat, majd felolvasta hangulatos "Borbála-tekercs"-ét. A finom humorral, de találóan összeállított jólhangzó verssorokat a közönség elismerő tapsai többször megszakították. A "Vadrózsa" tánccsoport lelkes táncszáma után a cserkészek egy jelenetet adtak elő, mely az 1956-os oroszok elleni szabadságharc egyik budapesti harcálláspontján játszódik le. A szereplők hű keresztmetszetét adták annak az ifjúságnak, mely származás és korra való tekintet nélkül, a végsőkig kitartott a nyugati segítség reményében. A közönség megérett tapsokkal jutalmazta a fiatal szereplők jól betanult és szép magyar beszéddel előadott teljesítményét. Ezek után ZSITVAY SÁNDOR bs., az MHBK volt csp. vezetője, a Központi Vezető bs. képviselőjében nyújtotta át az egész közönség együttérző tapsai mellett az MHBK 20 éves "Ezüst Emlékérmét", SZAKONY ANDRÁS, csop. vez. helyettesnek, továbbá az "Európai Frontharcos Kereszt"-et DÁNIEL JÁNOS csop. vezetőnek, áldozatos és igen eredményes munkájuk elismeréseként.

A "Borbála Múzeum"-ra való adakozás mellett, a jelenlevők 418.50 (Cdn) dollárt adtak össze, az "Erdélyi Bizottság" (Rochester, N.Y. USA.) célkitűzéseinek támogatására. A közönség még sokáig együtt maradt, meghitt, barátságos beszélgetésben. Elismerés illeti az ízletes vacsoráért DÁNIEL JÁNOSNÉT, VÖRÖS IMRÉNÉT, SZABÓ JÓZSEFNÉT és HICKMAN TIBORNÉT; az est előkészítéséért a rendező bizottság tagjait, s annak elnökét: DÁNIEL JÁNOS csoportvezetőt. (K.Gy. 1983, XII. 16.)

CALGARY (Alberta, Kanada) A m. kir. Csendőrség megalapításának 103. évfordulójának megünneplése.

Csendőrnapi Calgaryban - Csendőrnapi megemlékezés

1984 febr. 11 és 12.-én emlékezett meg az MKCsBK Calgary-i csoportja a Magyar Királyi Csendőrség alapításának 103. évfordulójáról és az MKCsBK 32 éves működéséről.

A Calgary-i Árpádházi Szt. Erzsébet r.k. plébánia templomban Ft. MOLNÁR ISTVÁN plébános tartott szent misét a meghalt csendőr bajtársak emlékére. A szt. mise után a helyi csendőr emlékmű megkoszorúzására került a sor. A koszorút Domokos Sándor, a B.L. főszerkesztője, szkv.m. kir. csendőrfőhadnagy helyezte el. Utána a bajtársak a helyi temetőben tettek tisztelgő látogatást a már elhunyt bajtársak sírjainál, melyeket a plébános úr megáldott.

Déli 12:30-kor a helybeli Budapest vendéglőben került sor a díszebédre. A műsor-vezető SZABÓ GELLÉRT és a főrendező vitéz BALOGH JÓZSEF bajtársak voltak. A nap jelentőségét Dr. KISS GYULA szkv.m. kir. csendőrszázados, az MKCsBK vezetője mondta, majd dr. FABÓ KÁROLY, a helyi csoport vezetője kérte föl DOMOKOS SÁNDORT az ünnepi beszéd elmondására.

Kivonatok DOMOKOS SÁNDOR beszédéből:..... a szónok kihangsúlyozta, hogy minket, csendőröket nem vezet az aljas bosszú és gyűlölet óhaja, mert..."...Megtanultuk, hogy a gyűlölet nem annak árt, aki ellen írá-

nyúl, hanem annak, aki azt a szívében hordozza... Harcot hirdetek, -mondotta a szónok, - abból a nehezebb fajtából, ahol a kezeinket megkötik az általunk vallott kereszténység formái, de ugyanakkor szó-lásra kötelezik a szánkat!... Ezen harcunk egyetlen fegyvere az igaz szó ereje... Mi nem akarjuk fehérre mosni, ami fekete, de nem engedjük bemocskolni azt, ami tiszta.... A Magyar Királyi Államiság törvényei mindig szigorúan örködtek a túlkapások ellen... Mi, a Magyar Királyi Csenedőrség, pártatlanul képviseltük a törvényt. Mi éppúgy eljárunk a szélsőséges nyilas túlkapásokkal szemben, mint a baloldali kommunista bomlasztásaival szemben. Erről a pártatlanságunkról milyen csodálatos mélységgel hallgatnak vádlóink. Pont ezért, nekünk erről beszélnünk kötelességünk.... Ha miránk a német szövetség, az általuk elkövetett borzalmak árnyékát veti, akkor a kanadai katonáknak el kell vállalniuk mindazoknak a tetteknek a hasonló felelősséget, amit az Ő SZÖVETSÉGESÜK, Sztalin követett el! Kettős mérettel nem mérhetünk! Csak a történelem fogja eldönteni, hogy ki választotta a kisebbik rosszat... A zsidóság összeszedésének szomorú ténye, ugyanolyan felelőséget ró a m.kir. Csenedőrségre, mint a japánok összeszedése ró a Canadian Mounted Police-ra. Két azonos tény, nem lehet két különböző mértékkel mérni... Az igazság nevében idézem Abba Eban, Izrael volt külügyminiszterének a "My People" c. könyvének 399.oldalán található idézetét: " A magyarországi 800.000 üldözött zsidóság sorsa, aránylag biztonságos volt, egészen 1944 tavaszáig...", vagyis a TELJES NÉMET MEGSZÁLLÁS idejéig... Wallemborg, svéd diplomata kétségtelen bátor tette, hogy menlevéllel 100,000 magyar zsidó életét mentette meg, szintén egy féligazság, ha nem kérdezi meg senki, hogy hogyan lehet egy darab papírra életet menteni? Ki írta azt alá? Ki tette rá a hivatalos pecsétet? Ezt, csak úgy lehetett, ha valaki annak a papírnak hitelt adott, sőt, ha kellett, megfelelő eréllyel annak érvényt is szerzett. Ezek a személyek nem voltak mások, mint azok, akik egyébként is érvényt szereztek a törvénynek. Magam is tudnék erről példát mondani. Ez is egy fegyver, melyről nem szabad megfeledkeznetek.... Európa felszabadításával kapcsolatban, kérdezzétek meg, hogy mi lett Bulgária, Románia, Csehszlovákia, Magyarország és a Balti Államok sorsa és legfőképp mi lett a sorsa annak a Lengyelországnak, melyet a győztesek dobtak oda egy, a Hitlerihez hasonló diktaturának? Nekünk csak a horogkereszt, vagy a sarló-kalapács közötti választás lehetősége maradt csak, és most szemünkre vetik, hogy miért nem választottunk helyesen?! Az erkölcsi gyengeség mindig learatja a maga termését. Kár ma a "szegény lengyelekért" krokodil könnyeket sírni, akiket pont a győztesek dobtak oda Teheránban és Jaltában a Szovjetnek!... 1945-ben, mi, csenedőrök a "kollektív büntetés" alapján lettünk visszatartva a Szovjet Unióban 6-8 évre, a háború után... Otthon, 1951-ben az ÁVO sütötte ránk a "Fassiszta" jelzőt, a nyugat jóváhagyásával... 1956-ban viszont, mát, mint "szabadságharcos" lettünk ünnepelve. Hogyan lehetséges ez, mikor én 1945-ben is és 1956-ban is a Szovjet Unióval álltam szemben! Hogyan lehettem, - annélkül, hogy frontot változtattam volna, - fassisztából szabadságharcossá?! Csak úgy, hogy a Nyugat váltott arcot. A szövetséges Józsi Bácsi országából a szovjet diktatura állama lett. Ez a kettős mérték az, amit a mi, becsületes magyar szívünk visszautasít... A hűség, becsület és bátorság jegyében, - de a gyűlölet elvakultsága nélkül, - menjetek ebbe a szellemi csatába, mely valószínűleg az utolsó, de legfontosabb harc a még élő nemzedékünknek!... Hiszem, hogy az Isten, aki az igazságban fektette le a szabadság erejét, áldással fog kísérni bennünket ezen küzdelmünkben! "

A beszéd után a vendégek még sokáig együtt maradtak és régi bajtársak adtak egymásnak kezet. Különösen sokan üdvözölték, az ezen alkalomra Victóriából megjelent HANGODI házaspárt. Az ebéd d.u. 4 órakor ért véget.

Másnap, vasárnap délelőtt 11 órakor ünnepélyes istentisztelet volt a Kálvin Magyar Református templomban, melynek keretében Nt.GÖNDÖCZ KÁLMÁN, ref. lelkész emlékezett meg az elhunyt csendőrökről és az évfordulóról. Az istentiszteleten az MKCSBK küldöttsége vett részt.

+ + +

: A MAGYAR ÉLET ESEMÉNYEI VILÁGSZERTE :

AUSZTRÁLIA

SYDNEY, (N.S.W.) A Szt. László Társaság és Rend helyi szervezete, zászlószentelési ünnepséget tartott, 1983, VII.3.-án. Az új zászlót, szentmise keretében szentelte fel Ft.FAZOKAS BÉLA plébános, a Rend tagjainak sorfala előtt. A hagyományos ünnepséget közös ebéd követte a Magyar Központban. Új tagként került fölavatásra CSAPÓ ENDRE, a Magyar Élet főszerkesztője. A jelvényt és okleveleket GOÓR GYÖRGY, KCSL, a Rend N.S.W. széktartója, az MKCSBK tb. tagja adta át a rendi előírások szerint. (M.É. 1983, VII.21.)

EURÓPA

MATTSEE, (Ausztria,) 1945-ben a m.kir. Koronaörség, hogy az oroszoktól a magyar Szentkoronát és a koronázási jelvényeket megmentse, azokat elásta, s így sikerült azokat később a megszálló amerikai csapatok parancsnokságának átadni. 1981, XI.25.-én Münchenben megalakult a "Szentkorona Emlékbizottság", azzal a céllal, hogy ott emléket állítson. A menekült magyarok adományából az emlékmű elkészült és azt a bécsi találkozó keretében, 1983, IX.15.-én a Salzburg-i érsek felavatta. Az ünnepélyről v.BARANCHI TAMÁSKA ENDRE bs.-unk az alábbi helyszíni beszámolót küldte: " ... 1983, szept.15.-én hajnali 6-kor költöttem magam. Erre a napra is szép időt jósoltak. Reggel, a szálló étkező helyiségében nem győztük egymást üdvözölni, vagy pedig be kellett mutatkoznunk, sokszor még annak is, akit valaha jól ismertünk. 40-45 év, bizony elég nagy idő.- A régi, fiatal arcok megváltoztak, az ősz haj, vagy sokszor a már kopasz fej nem mutatta a régi fiatal aks., vagy hdgy. kilétét. Mindnyájan megváltoztunk, ki kevésbé, ki meg nagyon is.

A busz, katonai pontossággal állt meg a szálló főbejárata előtt. Ott vettem át IZAY JÁNOSTÓL a szép babérszörűt, melynek piros-fehér-zöld szalagján ez állt: "MKCSBK VEZETŐSÉGE".

Beszállás előtt találkoztam először atyámfiával, Dr.v.KÉZDY-VÁSÁRHELYI BÉLÁVAL, aki Stockholmból érkezett, s eddig még, csak levélben tudtunk egymásról.

A busz 7:15-kor indult el pontosan. A bécsi forgalmas utcákról elég hamar kikerültünk, s mentünk Nyugat felé. A buszban a szomszédom SULKOWSKI FRÉDI volt, de a másik oldalról állandóan szóval akart tartani Dr.özv.SZAKÁTS ISTVÁNNÉ. Miután a buszban nem egyedül utaztunk, a motor bűgása s a többiek beszélgetése aztán pontot tett erre a "távbeszélgetésre" is. Az út gyorsan fogyott a kerekek alatt. Még Salzburg előtt Észak felé kikanyarodtunk az autóbahnról Mattsee felé, mert ez volt a végcélja. A templom előtti téren álltunk meg, s már mentünk is be a templomba, mert néhány percnyi késéssel érkeztünk. Ott már meg is kezdődött a püspöki mise, melyet Dr.IRÁNYI LÁSZLÓ, az új magyar püspök celebrált, Msgr. VALENTINY, RADNAY, valamint P.MAJOR, magyar lelkészek segédletével.

De ott volt a Salzburg-i érsek és még egy osztrák püspök szintén. A templom tömve volt. Még állóhely is alig akadt benne.

Mise végeztével, ragyogó napsütésben alakult meg az ünnepi menet. Elől, Mattsee város osztrák népviseletbe öltözött fúvós zenekara, majd a magyar zászlók. Utána a koszorúvivők, v. KATONA SÁNDOR és én.- A feszület után a papság sorakozott fel, majd pedig az ünneplő közönség, amely közel 500 fő lehetett. A lassú emelkedésű dombra 5 perces út vezetett. Már ott állt szemünk előtt a "SZENT KORONA EMLÉKMŰ."

Kis, piros cseréppel fedett építmény, fehér falakkal. Elől, a mélyedésben visegrádi márványból készült tábla. Felül domborműben kivésve a magyar Szent Korona, alatta pedig arany betűkkel, magyar és német szöveggel, hogy ott volt elásva a Szent Korona, 1945. ápr. 27- jul. 24.-ig. Előtte örök-mécses égett és az egésztest egy kovácsolt vas ajtó zárta be. Megkezdődött az ünnepség. A Szent Korona történetét németül KARL GETSBERGER, Mattsee-i püspök ismertette, magyarul pedig v. SOMORJAI BÉLA, vitézi törzskapitány. Az okumenikus szertartást Dr. HARANGOZÓ FERENC, a Burg-Kastl-i magyar gimnázium volt igazgatója irányította, imát pedig Dr. FÁY GEDEON, a nyugateurópai és németországi magyar, református lelkigondozó szolgálat világi elnöke mondta. Mattsee polgármestere is beszélt és átvette a város nevében az emlékmű gondozását. Az első koszorút v. KATONA SÁNDOR helyezte el. Utána én, az MKCsBK nevében, mint volt vezető, a piros-fehér-zöld szalaggal díszített babérkoszorút, a következő szavakkal helyeztem el az emlékmű lábához: " A csendőrzárór vezetője szolgálatban a Szent Koronát viselte a mellén. Mi, emigrációban élő csendőrök ezt választottuk jelvényként, amelyet azóta is büszkén viselünk. A volt Magyar Királyi Csendőrség emigrációban élő jogutódja, a Magyar Királyi Csendőr Bajtársi Közösség vezetősége nevében kegyelettel helyezem el koszorúnkat, régi csendőr jelszavunkkal: Híven, Becsülettel, Vitézül."

Az ünnepélyt a Himnusz és a Szózat eléneklése zárta be, melynél közreműködött a Burg-Kastl-i magyar gimnázium énekkara is. .... "

+++

FILIPPI ISTVÁN

" KÉT HÉT MÁRIAZELLBEN "

(Megjelent a Katolikus Magyarok Vasárnapja, Youngstown, OH. USA., 1983, X. 16.-i számában.)

- RÉSZLETEK.-

"..Máriacellt, nemzetünk több évszázados zarándokhelyét, nem elég csak megnézni, át kell élni azt.

Szept. 3.-án érkeztem oda feleségemmel és azonnal felkerestük a kegyhely előljáróját, WEREMUND HOCHREITER főapátot. Nagyon szívesen fogadott minket és szerzett nekünk két helyet a pápa közvetlen közelében. Tudott arról, hogy a bécsi püspöki konferencia határozata értelmében, magyar emigránsok a Szentatya látogatásának a napján nem tartózkodhatnak a bazilikában, s nem adhatnak át a Szentatyanak semmit. Ettől kezdve naponta több órát tartózkodtunk a templomban, MINDSZENTY hercegprímás sírjánál. Állandóan érkeztek zarándokcsoportok, a világ minden részéből, több esetben püspökök kíséretében. Minden csoportot elvezettünk MINDSZENTY sírjához. Magyarországról, fiatal papok vezetésével, hat nagyobb csoport jött. Virágcsokorokkal és nemzetiszínű szalagokkal díszítették a sírt. Csak két napra kaptak kiutazási engedélyt, tehát a pápa érkezésekor már nem lehettek ott. Magyar misét hallgattak a Szűzanya oltára előtt, majd felcsendültek a "Boldogasszony anyánk..."

és "Isten, Hazánkért térdelünk elődbe..." Ősrégi dallamai. A Himnuszt már sírva énekeltük mi és az otthoniak... Másnap ötven tagú csoport vonult fel zászlókkal a főúton, megszólítottam őket: "Hol lehet itt magyar zászlót kapni?" "Otthonról hoztuk,"-válaszolták, s rögtön nekem is adtak egyet. "Hát maguk lefőztek minket, emigránsokat!"-mondtam. Vezető papjuk válaszolt, keserű humorral: "Mi nem félünk attól, hogy nem kapunk beutazási engedélyt Magyarországra!"... A processió után lerakták zászlóikat Mindszenty sírja mellé és hosszan imádkoztak. Sírva öleltük meg egymást búcsúzóul... Szept.7.-én, szerdán, megérkezett LÉKAI primás és hozott egy aranyozott keretű képet, mely sötét tónusban SOBIESKI JÁNOS térdeplő alakját ábrázolta. Ezt a szegényes grafikát felerősítette a SZELEPCSÉNYI kápolnában, MINDSZENTY hercegprimás sírja fölé. Másnap megszállták a templomot a bécsi televíziósok. Fényszórókat, hangszórókat hoztak, húzalokat szereltek és kezdték eltávolítani a zászlókat, virágokat és gyertyákat MINDSZENTY sírjáról. Minden fényszórót a SOBIESKI-kép megvilágítására állítottak be. Azonnal tiltakoztunk. A bécsi t.v. főnöke hozzám jött: "Mi kifogása van a kép ellen?"- kérdezte. "A kép ellen semmi,-válaszoltam,- de, amit önök csinálnak, az átlátszó trükk, melynek célja az, hogy Mindszentyről eltereljék a figyelmet!" "Ugyan,-nevetett,- a pápa nem Mindszenty miatt jön ide!" "A kegytemplomba Szűz Mária miatt jön,- mondtam, - de IDE, EBBE A KÁPOLNÁBA MINDSZENTY MIATT!"... "Szó sincs róla,- erősködött,- Mindszentyt a pápa elbocsájtotta, mert vissza akarta állítani Magyarországon a kapitalizmust. Ezért az amerikai követségre menekült!"

További vita helyett, megmutattam neki Mindszenty sírja felett a latin felíratú márványlapot, melynek német nyelvű fordítása a kápolna rácsozatára volt felerősítve: "Ez a márványkő fedi most,- míg a felszabadult haza földjére megtérhet,- Mindszenty József maradék porait. 1892 márc.29.-én született Csehimindszenten, pappá szentelték Szombathelyen 1915-ben, négy év múlva Zalaegerszeg plébánosa, majd 25 év után veszprémi püspök, 1945-ben esztergomi érsek, Magyarország bíboros hercegprimása. Helytállt Istenért, Egyházért, s szenvedő népéért. Az elnyomó hatalom kétszer vetette fogságba, 1949-ben pedig életfogytiglani börtönre ítélte. Bilincseit 1956-ban a felkelő nép verte le. Miután a szovjet erőszak leigázta az országot, 15 évig az Amerikai Egyesült Államok budapesti követségén kapott menedéket. Engedelmségből vette magára a számkivetés nehéz keresztjét, s aggastyánként lett a világban szétszórt magyarság hű pásztora és igaz atyja. Meghalt Bécsben, 1975,május 6.-án..."

A TELEVÍZIÓSOK ezután KÖVETELTEK: hagyjuk el a templomot és a CSENDŐRSÉGGEL FENYEGETŐZTEK!

Az osztrák csendőrség azonban nem avatkozott bele semmibe, így a máriacelli papok útasítására vissza kellett állítani Mindszenty sírjára minden kegytárgyat. A nemzetiszínű zászlókat is. Sőt, az osztrák sajtóiroda, egy négytagú emigráns küldöttségnek, - akik ERDEY SÁNDOR, volt politikai fogoly bs.-unk (okl.mérnök, t.hdgy.tb.cső.csendőralhdgy. fia -Szerk.-) vezetésével Münchenből jöttek,- fényképes újságíró igazolványokat állított ki és szabad mozgást biztosított nekik...

Tudtuk, hogy a Szentatya miséjét nem a bazilikában fogja megtartani, hanem a templom előtti főtéren. Erre a célra, már egy héttel előbb ol-táremelvényt s hatalmas pódiumot ácsoltak. Több, mint 30.000 embert vártak Máriacellbe.... Végre megvirradt 13.-a, kedd. A program szerint a pápának d.e.10:15-kor kellett volna megérkeznie Bécsből helikopter-

rel. De, a Szentatya több, mint 3/4 órát késett. Csak másnap tudtam meg az újságokból ennek okát: "II.JÁNOS PÁL pápa Máriacellbe való indulása előtt egy órával a bécsi Szt.József templom lengyel kápolnájában felszentelte SOBIESKI JÁNOS domborművét. Ezért Máriacellben már nem volt szükség erre."

A gyönyörű szentmise után a Szentatya, a püspökök élén bevonult a bazilikába, ahonnan minden osztrák és nem osztrák újságírók kitiltottak, az "Osservatore Romano" (a hivatalos vatikáni újság) fotóriporterének kivételével. A Szentatya, miután megáldotta az ott tartózkodó öreg szerzeteseket és apácákat, Mindszenty sírjához ment, ahol a márvány kőlapon térdepelve hosszan imádkozott, majd megcsókolta azt és a két karját kitarva, leborult arra... Miután a Szentatya elvégezte imáját, megnyitották a bazilika jobboldali mellékajtóját és én is bejutottam oda. Az összes jelenlevő püspök, CASAROLI-val kezdve HÖFFNER, német kardinálisig, sorban járultak Mindszenty sírjához, s annak márvány kőlapját letérdelve megcsókolták... Ezt követően Lékai primás összehívta a jelenlevő magyarokat és a Mindszenty sírt is befogadó kápolnában, SZELEPCSÉNYI bíboros oltára előtt misét mondott. Prédikációjában csak SZELEPCSÉNYIT említette, s kijelentette, hogy a SOBIESKI képet majd GLEMP, lengyel bíboros fogja felszentelni Budapesten, ez év októberében. Beszéde után még ezt mondotta: "Meg kell említenem, hogy itt nyugszik elődöm, Mindszenty bíboros is, aki nagyon kitartó szellemű pap volt..."

+ + +

EGYESÜLT ÁLLAMOK

CLEVELAND (Ohio) A B.L.1983/2. számában hírt adtunk arról, hogy a magyar nőta és magyar dal ápolása és terjesztéséért a Calgary-i Magyar Nyugdíjasok Énekkarát és vezetőjét, v.KERESZTES LAJOST a "Magyar Kongresszus" az "Árpád Aranyérem"-mel tüntette ki. A szép elismerést, 1983, XI.26.-án a Clevelandban megtartott XXIII. Magyar Találkozóon vette át az énekkar vezetője és fejezte ki mindannyiók köszönetét az "Árpád Akadémia" vezetőségének.

+ + +

KANADA.

KANANASKIS (Alberta) Calgary-tól Ny.90 km.-re táborozott 1983,VII, 4-15-ig a szabad világ 13,564 fiú és leánycserkésze, a XV. Cserkész Világjamboree résztvevői. A Fő-térre vezető út mentén, két oldalon, magas árbócokon lobogtatta a szél a megelőző 14 Világtalálkozó zászlóit, köztük az 1933-as Gödöllői Jamboree-ét is, a Csodaszarvast. A magyar csapatok azonban hiányoztak, mert a szabadvilági Magyar Cserkész Szövetség, ma nem leigazolt tagja az 1908 óta annyi szép eredményt elért mozgalomnak. Ez a sorsa a baltiakra és a középkelet európai államok cserkész szövetségeinek is.

A gödöllői Jamboree 50. évfordulójára azonban, a Calgary-i cserkész fiú és leánycsapatok, a szomszédos Sibbald Flats-en, a Sziklás Hegység lábánál VII.1-11-ig megrendezték az ő külön Gödöllői Emléktáborukat, a Hamilton-i (Ont.), Vancouver-i (B.C.) és az Edmonton-i (Alberta) magyar cserkészek részvételével. A 110 magyar cserkész többször is meglátogatta a Jamboree-t, ahol feltűntek az illetékesek előtt is, csinos egyenruhájukkal, biztos fellépésükkel és táborig sapkájukon az árvalányhajúval..... A hivatalos személyek és a Calgary-i magyar cserkészbarátok VII.9.-én látogatták meg az Emléktáborot. Végignézték a gödöllői Jamboree filmjét, s a cserkészkiállítást, ízletes és bőséges vacsora után. Résztvettek a közös istentiszteleten és a PINTÉR JÁNOS és SEREGÉLYES MÁRTON cs.cst.-ek vezette hangulatos, műsoros tábortűzön. A több, mint 200 látogató a cserkészekkel együtt alakította meg az u.n.

"szeretetkör"-t s a "Szellő zúg távol..."-t énekelve búcsúzott a sok szép emléket fölelevenítő találkozó résztvevőitől.

A tábor gondos előkészítéséért, levelezéséért, őszinte köszönet illeti a vezetőket, a szülőket, a támogatókat, - közöttük v. KERESZTES LAJOS és KARANCZ JÁNOS bs.-inkat, akik a tábor ór-és irányító szolgálatát végezték el sikerrel és teljes megelégedésre. A szervezésért a vendéglátó csapatok és egyben az emléktábor parancsnokát NÉMETH SÁNDOR cscst.-et illeti megérdemelt elismerés. (K.Gy.)

HAMILTON (Ont.) A "Magyar Szabadságharcos Szövetség" helybeli csoportja, 1983, XI. 17.-én tartotta megemlékezését a Szt. István Hallban, Tollas Tibor (München) író, a "NEMZETŐR" főszerkesztőjének részvételével. Műsorvezető: SZABÓ JÁNOS, a M.Sz.Sz. helybeli csoportjának vezetője volt, aki Tollas: "Bebádogoztak minden ablakot" c. versét szavalta. Tollas általános ismertetést adott a magyar emigrációs eseményekről, majd verseiből szavalt. Igen nagy hatással volt a közönségre. Ft. CHILLA RAJMOND S.J. plébános és házigazda mondott köszönetet a szereplőknek. Az előadás után PELÉNYI MÁTYÁS, volt m.kir. tűzérhdgy. látta vendégül a szereplőket, továbbá a város egyházi és világi vezetőit villájában. TOLLAS, aki DEME LAJOSÉK vendége volt, meglátogatta a gyengélkedő SEREGÉLYES MÁRTON csop. vezetőt. (D.L. 1983, XII. 13.)

CALGARY (Alberta) A város magyarsága 1983, X. 23.-án, d.u. 3 órakor a Kanadai Magyar Kulturközpont nagytermében tartotta meg Szabadságharcos Emlékünnepélyét kb. 450 fős közönség részvételével. A magyar Himnusz, szavaltat és sikeres zene és magyar-tánc számok után MAGAS ISTVÁN, a M.Sz.Sz. kanadai elnöke méltatta a nap jelentőségét. Beszédében tiltakozott a hazai rendszer képviselőinek beszívárgása ellen. "Lassan oda jutunk, -mondotta, - hogy a "hasznos idioták" közreműködésével szabadföldi magyar rendezvényeinken minduntalan attól kell tartanunk, hogy bejártsszák közénk a rendszer képviselőit, mint megtisztelt díszvendégeket." Majd idézte néhai dr. BIBÓ ISTVÁN 56-os magyar miniszter reánk hagyott történelmi szövegét:

"A magyar népnek, mely ebben a pillanatban e történelmi szerep minden dicsőségét és minden súlyát hordozza, az a dolga, hogy akár annak árán is, hogy életét hosszabb, vagy rövidebb időre vegetatív szintre szállítja le: továbbra is utasítson vissza minden együttműködést azzal, ami hazugság és erőszak. A magyarság feladata, hogy minden rágalommal, feledéssel és elszürküléssel szemben tisztán őrizze meg a maga szabadságharcának zászlaját, amely az emberiség szabadabb jövőjének zászlaja is!"

A közönség együttérzését kifejező lelkes tapsai után a jól sikerült ünnepséget a Magyar Nyugdíjasok Énekkara a "Székely Himnusz" eléneklésével fejezte be, vitéz KERESZTES LAJOS vezényletével.

CALGARY (Alberta) 1983, X. 30.-án a "Bocskai István Férfikör" rendezésében tartotta meg BAGOSSY LÁSZLÓ bs. vetített képes előadását Sopronról... A trianoni "békeszerződés", mely az ország több, mint 2/3-át elszakította a nemzet testéről, Sopront és környékét is Ausztriához csatolta. Amikor azonban az osztrák megszálló csapatok ezeket a területeket is birtokba akarták venni, Ágfalvánál a soproniak puskatűzzel fogadták őket. Az ágfalvi csatával kezdődött el a nyugatmagyarországi felkelés. Az antant bizottság végül is a "Velencei egyezmény"-ben elrendelte a népszavazást, mely 1921, XII. 14-16-ig folyt le. A soproniak és a környék 76-24% arányban Magyarország mellett szavaztak... A magyar nemzetgyűlés az 1922, XXIX. T.C.-ben, a "Civitas Fidelissima"

jelzőt adományozta és örökítette meg Sopron hűségét. Ez a jelző belekerült Sopron címerébe.

A szebbnél szebb, színes, felnagyított, válogatott felvételek, a történelmi felkészültségre valló ismertetés, a közönség elé varázsolta a régi és az épülő várost, műemlékeit, történelmét és idegenforgalmi értékeit. A város 1975-ben, a nemzetközi műemlékvédelmi aranyéremben részesült, történelmi értékeinek védelméért, elnyervén az Európa Díjat... A megjelent szépszámú közönség feszült érdeklődéssel figyelte a fejlődő Sopront, a 700 éves szabad királyi várost, mely megtartotta hűségét. Végül lelkes tapsokkal fejezte ki elismerését az előadónak, aki szeretettel ajánlotta ezen előadását a Szepességéről száműzött Édesanyjának, aki küzdelmes életében 5 gyermeket nevelt Sopronban, magyarnak.

Az előadónak és a vetítésnél segédkező BAGOSSY LÁSZLÓNÉNAK, vitéz SEBŐ ERNŐ mondott köszönetet a rendező egyesület nevében. (K.GY.)

CALGARY (Alberta) A M.Kir. Bajtársi Közösség Calgary-i csoportja rendezésében az Árpádházi Szt.Erzsébet egyházközség Szt.István termében tartotta meg 1984 feb.12.-én, vasárnap 3 órakor DOMOKOS SÁNDOR bajtársunk, a Manitoba-i Egyetem fogászati karának audio-vizuális technika, a Winnipeg-i Ethnic Press Club tagja előadó estjét, ismertette munkásságát az irodalom, a filmezés és a szobrászat területén.

A jól megszervezett műsor bevezetőjét vitéz KERESZTES LAJOS tartotta, utána DOMOKOS SÁNDOR "Levél" című versét Dr. BARABÁS ÁRPÁD szavalta el. A következő szám DOMOKOS SÁNDOR volt, aki irodalmi tevékenységét ismertette, melyben a hadifogság ihlető erejére is kitért és az ott született versét is elmondotta. 10 perces szünet következett a vetítés előkészítésére, utána DOMOKOS SÁNDOR vetített képes előadásban bemutatta szobrai és három rövid filmet: "In search for Man", mely 1977-ben I. díjat nyert, "Aymarák a Chile-i altiplanon", mely 1983-ban Winnipeg-en I. díjat nyert, és "Chip of the Rock" dokumentációs film, Mindszenty bíboros életéről és Winnipeg-i látogatásáról. Mindhárom filmet angol nyelvű szöveg kísérte. Utána kérdés-felelet következett, beszélgetés, kávé és sütemény mellett. A zárószavakat dr.FABÓ KÁROLY, az MKCsBK Calgary-i csoportjának vezetője mondotta. A műsorvezető BAGOSSY LÁSZLÓ volt.

A rendezőség köszönetét fejezi ki asszonyainknak a jó süteményekért és a kávéért.

Az est sikerét bizonyította a kb. 80 fős közönség lelkes tapsa az előadásért.

+ + +

.....
: A MÚZEUM HÍREI :
.....

Részletek Dr. REKTOR BÉLA, 1983 okt.15.-én kelt javaslatából a Csendőr Múzeum és Könyvtár elhelyezésére.

Kanadában, főképen csendőrök önkéntes adományaiból értékes Múzeum és Könyvtár létesült. Ennek elhelyezése, kezelése és a politikai helyzet enyhülése esetén való hazaszállíttatása jelenleg nehézségbe ütközik.

Javaslatom ezekkel a kérdésekkel foglalkozik.

A Csendőr Múzeum ideiglenes elhelyezése.

Az elhelyezés és kezelés megkönnyítése céljából a Múzeum csendőrségi részét (a cső. emlékeket), ideiglenesen bízunk rá egy önként vállalkozó MKCsBK tagra, vagy csoportra. A katonai részt adjuk át az MHBK-nak, a vitézi emlékeket a Vitézi Széknek.

A Csendőr Könyvtár ideiglenes elhelyezése.

A Csendőrséggel foglalkozó könyvekből egy "Csendőr Könyvtár" létesülhetne, melynek elhelyezését és kezelését egy önként vállalkozó cs.bs. vagy csoport vállalhatná el.

Átadás

Minden átadás Leltár alapján történne. írásbeli szerződés biztosítaná a hazai politikai helyzet enyhülése esetén a csendőrségi anyagnak az USA és Canada kormányának engedélye alapján való hazaszállítását. A szállítás költségeit az érdekelt kormányok anyagi segítségével, valamint bs.-i adományok és hagyatékokból meg lehetne oldani.

A végleges elhelyezés

- 1.) Ha a magyar Országgyűlés annakidején, - ha modernebb formában is, - a Testületet visszaállítaná, úgy a Múzeum, mint a Könyvtár a Csendőrség tulajdonába menne át. Ez esetben az első budapesti csendőrségi épületbe, míg a Könyvtár a Csendőr Főiskolára kerülne, tudományos kutatás céljaira.
- 2.) Ha a politikai enyhülés bekövetkezne ugyan, de a Csendőrséget modernebb formában sem állítanák vissza, az otthonélő és hazatelepülő volt csendőröknek és hozzátartozóiknak kérni kellene az Országgyűléstől:
  - a.) a Testület rehabilitását;
  - b.) az életbenmaradt csendőröknek, özvegyeiknek és árváiknak nyugdíjuk folyósítását;
  - c.) a balatonfüredi háromemeletes volt "Csendőr Gyógyház" és a hévízi "Csendőrüdülőnek" (Csőség Története 223. oldal) visszaadását. Mindkét intézményt csendőr jóléti intézményként törvényesen bejegyzett céggé, (Nonprofit Corporation-nak) kellene nyilváníttatni, ami bizonyos adó és más kedvezményeket biztosítana számára. Mindkettőt eredeti rendeltetésének megfelelően lehetne használni, de ezen felül itt lehetne véglegesen elhelyezni a Csendőr Múzeumot és Csendőr Könyvtárat. A múzeumot csekély díjazás ellenében bárki megtekinthetné, míg a Könyvtárat tudományos intézetek, történetírók és kutatók vehetnék igénybe.

"A Fegyveres Erők Múzeumában" való elhelyezés nem látszik célszerűnek, mert: a.) végleges pontot tenne a csendőrség intézményre és a csendőr névre; b.) az 1950. évi 29. sz. törvényerejű rendelet szerint, ma Magyarországon "Honvéd levéltár és Múzeum" működik, de nincs meg a "M. Kir. Fegyveres Erők Múzeuma"; c.) a múlt példája alapján a Testületnek joga van saját és önálló Múzeumhoz és Könyvtárhoz, s egy másik múzeumhoz való csatlakozás, jogfeladást jelentene.

+ + +

A múzeumórtól, 1983. XI. 3.-án nyert értesítés szerint a torontói Magyar Kanadai Kulturközpont (Hungarian Canadian Cultural Centre 840 St. Clair Ave., W. Toronto, Ont. Canada, M6C 1C1) megkapta a 27,000 dolláros tartományi segélyt (Wintario) az átalakítás, illetve az MKBCsK Múzeum átköltöztetésére. Erre a célra a Kulturközpont Vezetősége nem a Petőfi termet utalta ki, (ezt már korábban a nyugdíjasoknak adta), hanem a földszinten egy kisebb, de tökéletesen biztonságos, zárt helyiséget, ahol el fog férni minden. Az építés, átalakítás a télen fog megtörténni, s az anyag 1984 április végére oda kell érkezzen. - A múzeumór, 1983. XI. 15.-én telefonon adott közlése szerint "átadásra kerül az MKCsBK Múzeum azon része, amit másoktól kapott". Családi és személyi emlékeit visszatartja. Az átszállításra kerülő anyag tulajdonjoga változatlanul az MKCsBK-é, amíg majd annak sorsáról végérvényesen a független magyar kormány határoz, illetve elszállíttatja. A Kulturközpont hű őrzője lesz az anyagnak, melynek darabjai el nem tulajdoníthatók. Az átadás-átvétel, leltár (1982-es hangszalag) jegyzőkönyvileg történik. A szerződést VASS FERENC Q.C., a Kulturközpont ügyvédje készíti elő. Az MKCsBK-t a múzeumór és két később felkérendő torontói bajtárs, míg a Kulturközpontot három ve-

zető tisztviselő fogja képviselni.

A tartományi kormány illetékes képviselője ígéretet tett arra, hogy egy tolószékes, magyarul is tudó embert fog alkalmazni, hogy a Kulturközpontban elhelyezett múzeum hétfő és egy másik nap kivételével nyitva legyen. Fizetését ők vállalják. Az "Eszmei Csendőr Laktanyát", a saját tulajdonát képező öröklakásban, v.KÖVENDY KÁROLY továbbra is fönntartja, amíg egészsége és gazdasági helyzete ezt megengedik.-

Az 1983,XI.22.-én érkezett hír szerint, a Múzeumőr értesít, hogy: "...eddig sikerült egyszázezer fontos levelet és dokumentumot az Ottawai ethnik levéltárban biztonságba helyezni, s ez folytatódni fog 1984-ben magánlevelei átadásával. Ezt kéri Kanada minden ethnik szervezettől, az ország jövődő történelme számára."

Örömmel közli továbbá, hogy a Toronto-i Magyar Kulturközpont vezetősége megszavazott a Múzeum számára egy megfelelő földszinti termet, a hozzátartozó folyosókkal, bejárat a földszinti előcsarnokból. Az átalakítási munkálatokra a kormány eddig kiutalt 19,000 dollárt. Az új Múzeum átépítési terveit FEKETE LÁSZLÓ okl.mérnök barátunk készíti. A betonfalakból épített termet, mely ablakokkal sem rendelkezik, lehetetlen betöréssel elérni. Különbén is, éjszakára oda riasztó-csengőt rendezünk be, amelyet bekötünk a legközelebbi rendőr őrszobába.

v.KÖVENDY KÁROLY továbbra is megtartja az "Eszmei Laktanyát", amí anyagi erejével bírja. Az utolsó évben alig voltak látogatók. Bajtársaink 95%-a nyugdíjas, az idegek és érzékszervek is veszítettek erejükből. Ha időközben KÖVENDY KÁROLY megnősülne, akkor is marad két átvonuló szoba. Ő is erősen érzi a szüntelen íróasztali munkát, s érzi, hogy nem bírja sokáig. Kéri Bajtársait, hogy leveleikkel, kéréseikkel lehetőleg kíméljék.

+ + +

MEGJEGYZÉS

Érdeklődő bajtársaink hozzászólásaikban (B.L.1983/2.sz.) biztosítékokat javasolnak az MKCsBK Múzeum áthelyezéséhez.

A Toronto-i Kanadai Magyar Kulturközpont, végül is 1984,II.5.-ére hívta össze a közgyűlést, melynek feladata lesz az átköltöztetéshez a jóváhagyás megadása.

Figyelemmel a múzeumőr betegségére, s a dec.21.-iki igen jól sikerült műtetre, mégis lehetséges, hogy ő a közgyűlésen és az azt követő tárgyalásokon és a szerződés összeállításánál akadályozva lesz: 1984, I.14.-én megkerestem dr.SZALONTAI SÁNDOR bs.-at, az MKCsBK Toronto-i csoportjának vezetőjét és JAKAB IVÁN bs.-at, a csoport tagját.

Felkértem őket, hogy a múzeumőr mellett, - akadályoztatása esetén helyette is, - az MKCsBK központ képviselőletében a fenti közgyűlésen jelen lenni és az MKCsBK érdekeit képviselni szíveskedjenek.

Figyelemmel a Múzeum adományozóinak többségét kitevő bs.-ainkra és a testvér bajtársi egyesületek hasonló tagjaira, mindannyiunk közös érdekeit biztosítva látnám, ha az alábbi szempontokat az átadás-átvételről szóló szerződés tartalmazná. Nevezetesen:

- a./ A múzeumi anyag együtt az egész, megosztás nélkül kerüljön átadásra. (v.K.K. 1983,VI.16.)
- b./ Az átadó neve magyarul mint "Torontoi MKCsBK Múzeum", angolul mint "Hungarian MKCsBK Military Museum of Toronto" legyen a szerződésben feltüntetve.
- c./ Amikor a Kulturközpont a múzeumi anyagot további kiállítás céljaira átveszi, ugyanakkor az anyag megőrzésére, gondozására és karbantartására is kötelezze magát.

- d./ A múzeumi anyag tulajdonosa ez idő szerint változatlanul az MKCsBK maradjon, azzal a kikötéssel, hogy az anyag végleges rendeltetési helye a független, szabad Magyarországon létesítendő "Budapesti Csenedőrmúzeum". Az átszállíttatást Kanada törvényeinek betartásával a független, szabad magyar kormány fogja eszközölni, amennyiben az erre igényt tart.
- e./ Az MKCsBK múzeumőr, (vagy helyettese, vagy az MKCsBK képviselőtére felkért két bs.) felügyeleti hatáskörét a szerződésbe föl kell venni.
- f./ Az MKCsBK tagjai és a volt csenedőrök a Kulturközpontba áthelyezett múzeumot a látogatási időn belül díjmentesen látogathassák.

+ + +

1983, IX.4.-e óta, többek között az alábbi adományok, illetve emléktárgyak érkeztek a Múzeumba, melyeket a leltárba való bevezetés után ezúton is köszönettel nyugtáz a múzeumőr:

v.n.s. NAGY KÁLMÁN (Toronto): v.Markóczy J.: "Kiképzési segédlet." 1939 "Rákóczi" medália

HALLER OTTÓ (Montreal): Sértő K. "Utolsó Roham" Verseskötet 1982.

v.KERESZTES LAJOS (Calgary) "Magyar Nótasorozat" Hanglemez, 4 sz. 1983.

Msgr.v.Ft.VARGHA G. (München): v.k.Farkas F. 38 kitüntetése, a VI.ht. óra.

SÜTŐ ISTVÁN (Klagenfurt): Honvéd-levente selyem csapatzászló.

VARGA GÉZA (Toronto): "Kelly" angol cirkáló könyve angol nyelven.

+ + +

A Múzeum Emlékkönyvében, többek között az alábbi bejegyzések olvashatók:

Dr.ZSIGMONDNÉ (Toronto,ONT.): "Őszinte elismerésem ehhez a csodálatos, áldozatos munkához, ami a csenedőrök nevét halhatatlanná tette!"

BARICZA DEZSŐ (Toronto,ONT.): "Azt hiszem, ez a kiállítás egyedülállóan gyönyörű a szabad világban!"

ZOLTAY JÁNOSNÉ (Buenos Aires, Argentina): "Nagy élmény számomra, hogy ezt a szép és számunkra felejthetetlen emléket láthattam!"

SARLÓS LÁSZLÓ (Montreal, Que.): "Csodálatos gyűjtemény, de mi lesz a sorsa? A Resolute-Bay-i váratlan találkozásunk emlékére." (B.L.1980/1.)

FÜST CSILLA, Magyar T.V. (Toronto, Ont.): "Nagyon szép, gratulálunk!"

vitéz ÁGHY-ASBÓTH ZOLTÁNNÉ (Hales Corners, WI.USA.): "Hatalmas, gyönyörű munkát végeztek. Csak maradjon meg mindég a csenedőrök birtokában!"

+ + +

E L S Z Á M O L Á S

v. KÜVENDY KÁROLY múzeumőr, 1983, XI.25-27-ig Clevelandban (Ohio, USA.) összegyűjtött adományokat, 100.00 kanadai összegben bankpénzes-
utalványon elküldte. (v.K.K.1983, XII.4.)

E L S Z Á M O L Á S

az MKCsBK Múzeum (magában foglalja a testvér bajtársi egyesületek értékeit és felajánlásait is) gazdálkodásáról az 1982.-évben:

BEVÉTELEK:

Csoportjaink gyűjtéseiből, S 1,427.66
bajtársi adakozásból,
átvonulási szállásért és
egyéb juttatásból

v.Kövendy Károlytól 7,512.45

Összesen: S 8,940.11

KIADÁSOK:

a.) Eszmei Laktanya:
Üzembentartás,
(Fűtés, világítás, stb.) S 1,888.09

b.) Öröklakás:
a földalatti garázs
újjáépítésére 222.04

Házadó 642.10

c.) Utazás:
Ausztráliába, New Zea-
landba, Ny.amerikába és
Ny.kanadába a 100 éves
találkozó filmjének be-
mutatása 6,187.88

Összesen: S 8,940.11

Kelt: Etobicoke, Ont. Kanada, 1983, november 22.-én

vitéz KÖVENDY KÁROLY CM.s.k.szds.
MKCsBK Múzeumőr és
eszmei laktanyaparancsnok.

A múzeumőr ezt az alkalmat is fölhasználja arra, hogy hálás köszönetet fejezzék ki Bajtársainak, Barátainak, akik külföldön való tartózkodásai alatt neki szállást adtak és minden földi jóval, túlságosan is ellátták. Ezek a drága, bajtársi segítségek nélkül nem is tudta volna utazásait végrehajtani.

+ + +

: A VEZETŐSÉG LEVELESLÁDÁJÁBÓL :
.....

vitéz SZAKÁLY JÁNOS, a Magyar Szabadságharcos Világszövetség Nagy-britannia-i csoportjának elnöke. London (Anglia) 1983, V.21.
Nemzetes vitéz BARANCHI TAMÁSKA ENDRE úrnak, az MKCsBK vezetője,
2621 Woodgate Lane, Sarasota, Florida, 33581, USA.

Nemzetes Uram!

Engedje meg azt, hogy úgy a magam, mind az angliai Szab.Harcos Szövetség nevében köszönetemet fejezzem ki, eddigi eredményes munkásságáért az össz-magyarország érdekében. Tekintettel arra, hogy jun.1.-ig végzi az MKCsBK

ügyeit, így Nemzetes Úrhoz fordúlok néhány kérdéssel. Nem emlékszem arra, hogy ezideig jelent volna meg tájékoztató közlemény az irányban, hogy vezetőségünknek mi az álláspontja, -irányelve, - a hazai kommunista hatóságok irányában, a bajtársi közösség tagjai számára. A Vitézi Rend, a Szab. Har. Világszövetsége és a Szabadvilági Magyarok III. Világ Kongresszusa világosan megjelölte álláspontját a magyarországi kommunista rezsimmel, valamint annak a szabad világ felé kinyújtott csápjai - a Magyarok Világszövetségével való kapcsolat végett. Tekintettel arra, hogy akad olyan bs. is, aki nem tudja azt, hogy az említett kommunista szervek felé mi a véleménye, - álláspontja, - vezetőségünknek, kérem a következő B.L.-ben az erre vonatkozó hivatalos álláspontot közölni..."

+ + +

A közelmúltban bajtársaink több helyről (Ausztrália, Délamerika, Európa,) jelentették, hogy a budapesti kormány külföldi követségeihez beosztott és más személyek is szorgalmazzák emigrációs egyesületek összejöveteleire való meghívásukat, ott megjelennek és politikai kijelentéseket tesznek.

Különféle, feltehetően Budapestről irányított szervek ("sajtóattasék" stb.) törekvése több helyen arra irányul, hogy kapcsolatba kerüljenek számottevő emigráns magyar vezetőkkel, s azokon keresztül a közösségekkel, hogy azokat közvetlenül, vagy közvetve saját propagandacéljaikra fölhasználhassák. Az emigráns magyar egyesületek megkönyékezése különösen az ifjúsági összejövetelek felé irányul. Főcéljuk a magyar emigráció megbontása.

Mindenek előtt le kell szögeznünk azt, hogy az otthoni szovjetország érdekeket kiszolgáló bábkormányt a Központi Vezetőség nem ismeri el.

Hivatalos ügynökeikkel való kapcsolatnak még a látszatát is el kell kerülnünk!!!

Álláspontunkat leszögeztük a B.L. 1979/2 sz. 50.oldalán, hol az MHBK kanadai főcsop. vezető 1979, márc.-i körlevelét ismertettük. Az ott mondottak ma is irányadók, annál is inkább, mert közel 40 évvel a háború befejezése után még mindig tart az ország megszállása. Ezenkívül:

- 1.) volt Testületünk nyugdíjas és tényleges szolgálatban állott tagjai és leszármazottjai ellen általánosító és jogfosztó rendeletek sokszor megbélyegző kivételezései ma is érvényben vannak,
- 2.) igazolt állami szolgálatban eltöltött hosszú éveiket a nyugdíjjogosultság megállapításánál figyelmen kívül hagyták, végül:
- 3.) annak ellenére, hogy a volt m.kir. Csenedőrség szolgálatát a népképviseleten alapuló országgyűlés törvényei és a felelős m.kir. kormány rendeletei alapján végezte: a volt m.kir. Csenedőrség, mint Testület felelőssége, mint jogfosztó és megbélyegző megkülönböztetés változatlanul érvényben van.

Mindezeket egybevetve, a mai budapesti kormány hivatalos külföldi szerveivel és ügynökeivel TÁRGYALNI VALÓNK NINCS!!!

Az MKCsBK, a többi magyar emigráns egyesületekkel együtt azért dolgozik, hogy Hazánk az ellenséges megszállástól megszabaduljon és nemzetünk önállóan élhesse életét egy FÜGGETLEN Magyarországon.

+ + +

Dr. v. J.I. (Concord, N.S.W.Ausztrália) 1983, X.27. "... A f.hó 9.-én megtartott csoport gyűlésen a bs.-ak Közösségünk további fenntartása, - a B.L. előállítás és központi ügyvitel, esetleges segély, -

céljaira, továbbra is megszavazták a 12.00 dolláros évi hozzájárulást és kérik a B.L.-et a rendes, - azaz fizető, - tagok részére 31 példányban csoportunk ügyvezetője címére elküldeni. Egyben kérték csoportunk ügyvezetőjét, hogy a rendes tagok után illetékes 12.00 dollárt utalja át a központi vezetés címére... Ma érkezett a B.L., melyhez mind dr. TAMÁS GYULA, mind én, szívből gratulálunk és kívánunk további jó munkát, kérve Isten áldását a nagy teljesítményhez és Reátok! Bár soraink fogyanak és a jövő évtől kezdve egy bs. se marad, aki ne lenne nyugdíjas, mi, Testületünk Közösségi szervezete mellett kitartunk, amíg egy is él közülünk... Kívánok újból sok sikert és Isten áldását munkátokra."

Özv.v.O.S.L-né (Lesmurdie, W.A. Ausztrália) 1983,X.17..."Sz.L.most azt kérdezte: Irmuska is akarja a lapot? Erre azt feleltem, hogy, amíg a B.L. megjelenik és én élek: mindig! Mikor férjem élt, akkor is én voltam az első átnézni és ő ezt már tudta. Szeretek emlékezni, szeretek visszamenni a múltba, az éltet engem. Itt küldöm hozzájárulásomat a lapra. Szeretettel gondolok mindazokra a volt csendőrökre, akik dolgoznak érte, hogy továbbvigyék a volt csendőrök ügyét. Munkájukra a Jóisten áldását kérem. Én nem felejttem el őket..."

Dr. K. S. (Buenos Aires, Argentina)... " 1983,X.15. Nagy örömmel vettem IX.13-iki leveledet, különösen azt a hírt, hogy jun.1-vel átveszed az MKCsBK vezetését. Sok szerencsét és munkabírást kívánok jövőbeli működésedhez...Gondolom, némileg tájékozva vagy az itteni gazdasági és politikai helyzetről. B.L. és P.J. kivételével, akinek sikerült sok gondtal egy szép kis vállalatot teremteni, a többiek nyugdíjasok vagyunk. A nagy többségnek minimális nyugdíja van (nekem is). Természetesen ebből nem lehet megélni és ezért, amíg élünk, dolgozni kell.Nagyon örülök, hogy a B.L. újból meg fog indulni, mellékelem a névjegyzéket. A lapot szeretettel vennénk, de a nagy része nem tudja megfizetni az évi 12.00 dollárt, sajnós. Sok szerencsét és főleg egészséget kívánok munkádhoz. Szeretettel öllelek..."

Dr. B.L. (San Francisco,Cal.USA.) "... 1983, X.18, Nagyon megörültem annak a hírnek, hogy ismét bekerültél a "forgalomba"! Tökéletesen egyetérttek v. VATTAY ezds.úr óhajával, hogy az MKCsBK-nak továbbra is élnie kell... Persze, nem úgy gondolom, hogy a "Funeral Direktor" szerepét töltsd be! Elsősorban a még élő bs.-akat kell összetartani és bennük a régi testületi szellemet ébrentartani... Gratulálok és munkátokhoz Isten segítségét kérem."

S.M. (Hamilton, Ont.Kanada) 1983,VI.30..."Mindannyian őszinte örömmel vettük a vezető tisztség elfogadását. Isten áldását és segítségét kérjük közösségi munkátokra. A B.L. szerkesztése jó kezekbe került. Domokos bs.írásait már ismerjük. Ennek is örülünk, sikeres megoldás volt...."

N.N. (Európa) 1983,VII.2...." Megnyugvással és örömmel olvasom,hogy a világ másik oldalán és egy emberöltő időtávlatából vannak még, akik ugyanazon nézőpontból tekintik Európa és Hazánk sorsát, mint mi, a közvetlen közelségben. Kifejezetten jó érzés, amikor a nagy családjaink tagjairól hírt kapunk. Az idő múlásával ennek jelentősége mindinkább fokozódik, különösen olyan magányos embernél, mint én.... A gazdasági bajok, - bár riadalomra még nincs ok, - állandósulnak. Minden héten megbukik egy nagyobb üzem. Nincs megrendelés. Ebben az országban 6 millióra 1 millió idegen munkás esik. A baj ott keresendő, hogy nem akarnak dolgozni, mert a jólét elkényeztette őket. Nehéz visszanyergelni.Nem úgy, mint mi!..."

P.I. (Mineral, Va. USA.) 1983, X.11... "... voltunk a Ludovikás találkozón, hol külön csendőr-asztal volt. SZATHMÁRY KARCSI, GÖRGEY KÁLMÁN, KARSAY LEXI, GERENDÁS OTTÓ, s jómagam. Hazajövet meglátogattuk SÖRENYI PISTÁT, aki 76 éves kora ellenére, nagyon jól tartja magát. Most is tanít és szorgalmasan lovagol (Csak négy lova van!)...."

v.Á.-A. Z. (Hales Corners, Wi. USA.) 1983, X.14... "...örülök, hogy mégis akadnak bajtársak, akik a bs.-i szellemet továbbra is ápolják és a B.L.-t tovább szerkesztik. A B.L. összekötő kapocs mindnyájunk között, akik még élünk... Az emigrációban élő drága bajtársakat arra kérem, én, mint 87 éves bs., hogy szeretettel fogjuk meg egymás kezét, tartsunk össze, szeressük egymást és harcoljunk isteni és krisztusi hitünkért, drága hazánkért és az otthon elnyomásban élő magyar fajtánkért, úgy, ahogy tudunk és ahogy lehet: Híven, Becsülettel és Vitézül! A Mindenható legyen velünk! Én, mint öreg bajtárs, amíg élek, veletek leszek és támogatlak benneteket munkátokban, ahogy tudok. Mellékelten küldök 10.00 dollárt a B.L.-re..."

v.V.M.A. (Sao Paulo, Brazilia) 1983, X.8... "1982 év óta, új valutatörvény lépett életbe: külföldi pénznem nem útalható külföldre, valutazárlat. Még a külföldre való utazást is korlátozták: egy személy, csak 100 US dollárt kap kézhez, a többi US 900 dollárt külföldön, 10, vagy több napi várakozás után válthatja be, de miből, milyen pénzzel?!? A napi megélhetéshez akrobatikus mutatványok szükségesek, hogy egyik napról a másikra beszerezhető legyen a mindennapi falat. Óriási a drágaság. Az árak itt naponta emelkednek, de a kereset ugyanaz marad. A tegnap-esti T.V. bemondta, hogy a munkások fizetéséből 20%-ot levonnak az infláció leküzdéséhez. De közben az infláció nem áll meg. A pénztelenség leállítja a kereskedelmet, a kereskedelem leállítja az ipart! Eredmény: sok ezer alkalmazott és munkás az utcára kerül. Ez az intézkedés, a Nemzetközi Pénz Kartel (IMF) határozott parancsa, melyet a Kormány betűről-betűre végrehajt, hogy dollárkölcstől kapjon külföldről. Ez pedig csődöt és káoszt hozhat!..."

B.J. (Ligist, Ausztria) 1983, X.18... "Súlyos autóbusz baleset történt IX.14.-én Graz-tól É.-ra Rechberg község határában. A debreceni orvosi műszergyár 46 alkalmazottja, turista úton voltak Ausztriában. Egy meredek úton lefelé, a busz, az útról egy 200 méteres völgybe gurult. Az útasokból 13 a helyszínen, 2 a Gráz-i kórházban meghaltak. 33-an köztük -sokan súlyosan,- megsérültek. A busz soffőrjét, miután fölgyógyult, őrizetbe vették és gondatlanságból okozott emberölésért osztrák bíróság elé állítják. A soffőr nem kapcsolt vissza kellő időben lassú sebességre, hanem állandóan fékezett, míg a fékek betüzesedtek és felmondták a szolgálatot. Ítélet után kiadják a magyar hatóságoknak..."

1983, XII.2... "...Domokos Sándor fhdgy.úr által szerkesztett lapot megkaptam, ezer köszönet érte. Remélem, lapunk nála "öröklakás"-t kap. Mint olvasom cikkéből, 6 évig "üdült" a világ hűvös oldalán. Ilyen hosszú levegőváltozás és napi munka után, egy írásmű összeállítása nagy áldozat. Isten áldja meg őt jó egészséggel, hogy lapunkat hosszú évekig szerkeszthesse, mindannyiánk örömére..."

B.J. (Alheim-Baumbach, BRD.) 1983, XI.21... "Szavakkal nem tudom kifejezni azt az örömet, boldogságot, megnyugtató érzést, melyet voltak szívesek nekem szerezni az "újra született", kedves, becses lapunkkal, a B.L.-lel... Hasonló szellemű és értelmű gondolataimat sóhajtom Domokos fhdgy.úr felé is és mélységes tisztelettel köszöntöm áldozatos, nemes munkálkodása alkalmából! Kérem, szíveskedjék tolmácsolni neki legőszin-

több elismerésemet és hálámat. Lapunk ellenértékét, mint eddig, TÓTH JÓZSEF törm. útján fizetem be...."

CSAK A GYÖKÉR KITARTSON!

JEGENYÉS PÁL, m.kir.cső.főtörm.1983,VIII.11.

1947, jun.21.-én, hét magyar csendőr jött össze Grác-ban, hogy elvessen egy mustármagot: a magyar csendőr bajtársi összetartás magját.

Bizony nagyon fáradtságos és sok-sok akadállyal teli munka után ült össze ez a hét csendőr bajtárs, de azzal a szent elhatározással, hogy minden nehézségen, meg nem értésen keresztül itt, az emigrációban is megteremtik az otthoni, legendás, csendőr bajtársi szellemet.

A kis mustármag meglapult az idegen földben, csakhamar kicsírázott, majd nőni kezdett és hála a Mindenhatónak terebélyes fává lombosodott.

Ennek a terebélyes, kilombosodott fának a gyökerét kezdte rágni a szú. Már annyira rágta, hogy majdnem teljesen kiszáradt. Hála a Gondviselésnek, csak egy-két szú akadtt, akik rágták a Bajtársi Közösségi fa gyökerét, ezek nem bírtak a viharvert fával és új hajtás, új rügyek támadtak és az MKCsBK és a B.L.is élni fog mindaddig, amíg az emigrációban két csendőr marad. Ez utóbbi kijelentést v.VATTAY FERENC, az emigrációban élő legöregebb m.kir.cső.ezrds.úrtól vettük.

Őszintén kijelentem, hogy a rászoruló bs.-akon sok esetben segítünk, vagy pénzzel, vagy csomaggal, ezt pedig csak úgy tudtuk elérni, hogy az önkéntes adományok alapján, a maguk kenyéréért is nehezen megdolgozó bajtársaink adományaiból fedeztük.

Mindezen segítyezést nem érhattük volna el, ha a B.L. nem állt volna rendelkezésünkre, amelynek útján a most már szerte nagyvilágban élő bajtársainkkal az állandó érintkezést és az annyira fontos magyar cső. bajtársi szellemet fenntarthatjuk!

Kívánom a jó Istentől, hogy az MKCsBK és a B.L. éljen mindaddig, amíg az emigrációban két csendőr él! Adja az Isten, hogy úgy legyen!
Híven! Becsülettel! Vitézül!

v.THASSY-PLAVENSZKY FERENC (Ottawa, Ont.Kanada) 1983,XI.23.,

KERESZT JEGYÉBEN ÁLLJON A JÖVŐNK.

Sokat járok-kelek ebben az Új Hazában,-mely először idegen volt, de mikor megismertem, megszerettem és hűséggel viseltetem vele szembe,- hiszen az ESKÜM is kötelez erre, de itt emberi módon, szabadon élhetek,- természetesen a Törvények és Rendeletek betartása mellett. Nincsenek a hátam mögött besúgók, nem vagyok spiónokkal körülvéve, szabadon beszélhetek, írhatok, nem élek szadista büntető munkatáborokban, - nem ülök gondolkozó szobákban, börtönökben. Azonkívül hálával tartozunk mi, öreg korosztályok, hogy anyagilag minden vonalon támogat a Kormány és az itt letelepedett nemzetiségiek életformájukat szabadon gyakorolhatják. (Nem hiszem, hogy volna még egy ilyen ÁLLAM, amely olyan sokat törődne a nyugdíjasaival, az öreg korosztállyal.)

Mindezek előre-bocsátása mellett az Emigrációban élő Magyarság életét figyelem. Már Világszerte, ahol nagyobb Magyar csoportok élnek, már több városban létesítettek "Magyar Ház"-at, hol kulturájukat fejlesztik, rendezvényeket, Magyar Iskolákat tartanak fenn, hogy a magyar nyelvet fenntartsák, mert "NYELVÉBEN ÉL A NEMZET!" Továbbá a magyar öntudatot, érzést, magyar egységet élesztik, nem csak a fiatalságban, (akikre nagyon is rászorul,) hanem minden magyarban, amire nagyon is nagy szükség van, mert tapasztalom, hogy nagy a beolvadás és talán még nagyobb a KÖZÖNY! Azonkívül elvesznek emberek, családok, hogy hová lettek, senki sem tudja!

Én magam, -pedig én nem rég jöttem ki Kanadába,- legalább 10-15 fiatal családot fogadtam, tájékoztattam és beszéltem velük, sőt ruházattal, stb. is elláttam, s ma nem tudom, hol léteznek, élnek? Érdeklődtem utánuk, felvilágosítást adni senki nem tudott. "SODRÓDNAK!"...

Vannak néhány helyen róm.kat. és református magyar egyházak, saját templomaikkal, de néhány helyen, a magyarság számarányához képest kevés látogatottsággal (itt is a KÖZÖNY, vagy a nemtörődömség!)

Ezért van szükségünk Hitünk szigorú nevelésére, Istenben való hitet, szilárd reményt, szeretetet, soha fel nem adni! Hinni a magyarság új jövőjében, meggyötört Hazánk tökéletes igazságában!

Ezért álljon előttünk a Kereszt a Korpusszal az ő gyötrelmes szépségében, mely figyelmeztet és hirdeti, hogy erős alapja legyen a lélekben a hitnek, szeretetnek, mely elveti a közönyt, mint egy tespedést.

Két világ környékez minket, a természet és Istentől jött kegyelem, - a természet nagy tény, az ő csillagaival, óceánjaival, erdőivel, fűszálaival,-melyek titokzatosak. A valóságok telve vannak, - színeikben, vonalaikban, - gondolatokkal. Ott kapcsolódik bele a szellemi világ, ott épül fel a tudomány, művészet, ipar, társadalmi, gazdasági, politikai élet, emberi jogok!

Kell, hogy a lelkünk ne öregedjen meg! Legyen belső világosság, az akarat készsége éljen bennünk, friss, üde legyen, ne vegyen rajtunk erőt a lomhaság, ne legyünk laposak, hanem hegyek változzanak lelkünkben. Ne legyünk fásultak, hanem hajlékonyságunkat őrizzük meg! Neveljük rugékonyságunkat, testileg, lelkileg, a nagy természet szeretetével, mely friss erőt ad és eleven lesz a lelkünk. A kereszt ám arra is figyelmeztet, hogy keresztyének vagyunk, mely magában foglalja a Világot, minden ellentétével, fényével, árnyékával, bűneivel és erényeivel egyetemben.

A Feszület arra is figyelmeztet, hogy a Világunk két tartó pillére az örök és változhatatlan, és az örökké változó.

Mert változhatatlan az Isten, határtalan, megmérhetetlen, felfoghatatlan, s e csodálatos változatlanóságában örökké való.

És változó az ember, akinek változnia kell, mert sötétségből indult és szüntelenül indul, halad a fény felé. Ebből származik nyugtalansága, türelmetlensége, hiszen, aki a sötétségből kilép a szabad világosságra, az nem tud betelni a fényvel, minden sejtjével azt kívánja, hogy még több sugarat, még több mennyei biztatást nyerjen. Így hát olyan a mi világunk, mint valami ércöntvény, melyben két fém vegyül: örökkévalóság és múlandóság. Isten és ember!

Így válik egyetemlegessé hitünk, mely magába zárja a szépséges Teremtészetet, -mely nem ördögi mű,- hiszen, ha így lenne Szt.Ferenc nem prédikált volna a halaknak és madaraknak!

Hitem egyetemleges!

Ezért szent számomra minden művészet, mely nem más, mint a sárból gyúrt ember roppant erőfeszítése, hogy maga is a teremtés részesévé váljék, Erre is figyelmeztet a feszület.

Isten változatlan öröklétében hiszek, de nem hiszek a kommunista államok vezetőinek és az ő evangélistáinak ígehirdetésében, akik terror módszereik útján kényszerítik az embert, hogy azokat elfogadják, szabadságuktól, emberi jogaiktól megfosszák, börtönbe, elmeógyógyintézetbe zárják, szűz földek feltörésére, száműzetésbe küldjék, valamint a kenyér-osztásuk is igazságtalan, egyiknek karéj, a másiknak csak morzsát ad. Félredobnak mindent, ami a kategóriájukba be nem fér, s így elhervasszák, ami még élő.

De az emberiségnek szerencséje a változás!

Az ifijúságban még otthon a forradalmi szellem még mindig él, s a

Kádár rezsimmel erősen szemben áll a földalatti "Szamizdat" irodalom, melynek otthoni vezetője a kommunistaellenes ifj. Rajk László, ki az egykori véreskezű Rajk László, volt belügyminiszter fia, kit többször is letartóztattak már és szigorú rendőri felügyelet alatt áll.

Tehát, mikor ebben a zűrzavaros, veszélyes világban élünk, nagyon is szükségünk van hitre, kiegyensúlyozott lélekre, egységre, s öntudatra, nem pedig különféle agymosásokra!

Végül tapasztaltam, hogy testületünk tagjai, most is egységesek, magyar érzés és öntudat lakozik szívükben, lelkükben, hiszen abban nevelkedtünk mindannyian és őseink, apáink, anyáink csontjai magyar földben porladnak, s ezt nem lehet a feledés homályába taszítani, s magyarság tógáját magunkról egyszerűen félre dobni, hanem élünk továbbra is jelszavunkban, kik nemes harcunkat megharcoltuk, futásunkat elvégeztük, hitünket megtartottuk.

HÍVEN?... BECSÜLETTEL?... VITÉZŐL?...

Ezeknek további élesztésére, fenntartására Vezetőink hívatottak és a B.L., mely összetart bennünket és összekapcsol mindannyiónkat...."

+ + +

DIENES GYULA fhdgy. (Wellington, New Zealand) 1983, IX. 18.-

".... sajnos a Mattsee-i találkozóról lemaradtam... Érintkezésem cső. bajtársakkal ez alkalommal személyes és telefon érintkezésektől eltekintve, főleg levélváltásokra szorítkozott. Az előbbi módokon kapcsolatba lépve a következő bs.-ak nevét kell fölemlítenem: Rajtad kívül, PÉTERFFY ZSOMBOR, SZATHMÁRY KARCSI, LÁSZLÓ JENŐ, KECSKÉS TIBOR, SÜTŐ PISTA és AYKLER ZSIGA.

Egy újjélandi csendőr útijegyzetei:

Aug. 11.-én d.u. hagytuk el otthonunkat egy helyi rep. járattal Aucklandba, ami a felső sziget felső csúcsában van, ahonnan másnap reggel 9:45-kor repültünk tovább Tokyó felé. Az éjjelt egy, a rep. tér közelében lévő szállóban töltöttük, 12-én dél fele leszálltunk Fiji-szigetén benzin felvétel és gépellenzés okából, ahol a Polynéziai fajnak egy érdekes változatával ismerkedtünk meg. Ezek rokon kapcsolatban vannak az újjélandi Maorikkal, mert valamikor, vagy 1000 évvel korábban közeli közösségben éltek valahol. Financziális érzékük ki van fejlődve. Innen tovább folytattuk útunkat és nagy érdeklődéssel néztünk Tokyóba való megérkezésünk elé.

Az esti órákban, 19:30-kor szállt le gépünk a "Narita" rep. téren, vagy 70-80 km. Tokyótól. Ez az új rep. tér elképzelhetetlen nagy kiterjedésű és csak az újjáépülő Los-Angeles-i rep. térhez hasonlítható, amelyet a jövő évi olimpiai játékok miatt hatalmasan kibővítettek. A forgalom kimondhatatlanul nagy és népes. Majd elvesztünk benne. Los Angelesben szerencsénkre beszélnek angolul, de nem úgy Tokyóban! Ott minden felírat japán nyelven van írva és angolul, csak a vezető tisztviselők, akiket nem vagy képes felfedezni, és a szálloda-managerek beszélnek. A nagyszámú szállodaszemélyzet nem!

Azt javasolom, hogy aki Japánba utazik, tegye azt bőröndök nélkül és főleg ne asszonyokkal, mint jómagam is tettem. Hiszen van ott gésha elég. (Én egyet sem láttam!) Kíséretemben volt feleségem, Csipisz (Franciska) és kislányom, Katica, meg hat bőröndöm.

A japánok készségesen, kézzel, lábbal magyaráztak nekünk mindent, de, sajnos az angol-német-magyar nyelvek ismerete nem segített bennünket a megértésben. De, valahogy csak elvergődtünk a "limousinek"-hez, amiről, naívan, azt hittük, hogy valami kényelmes, nagyméretű

luxusautó, de hamarosan rájöttünk tévedésünkre, mert bepakoltak bennünket a rep.téri autóbuszba, mely elvitt vagy 40 km.-re, ahol kitesékeltek mindenkit és ránk bízta annak eldöntését, hogy a csomagok tetején ülve várjuk meg a reggelt, vagy pedig taxit fogadunk, ami bevisz minket a szállodánkba és ami egy másik 40 km.-es útat jelentett. Mi, az utóbbit választottuk és ilyen módon, végre, úgy éjjél felé megérkeztünk szállodánkba, ahol a sok számú személyzet már várakozott ránk és felvittek bennünket csomagjainkkal együtt a fényűzően berendezett szobáinkba. Nem beszéltek semmit sem, csak hajladozva mutogattak. Ők nem beszéltek angolul, mi nem beszéltünk japánul, így kvittek voltunk. És, főleg nem kellett tovább tartanunk attól, hogy szobánkat kiadták már másoknak, mert későn érkeztünk meg, ahogy pl. Svájcban van, ahol 6 h.-ig d.u. el kell foglalni a szobát, mégha előre ki is van fizetve, mint a mi esetünkben volt.

Tokyóban szállodánk ablakai a császári palota kertjeire nyíltak, pompás kilátásunk volt. A szálló alagsorában párizsi eleganciával veteledő üzletek, kínai, japán és európai éttermek voltak és álltak rendelkezésre a szálló vendégeinek. A világ minden részéről a legelegánsabb dolgokat árúlják itt, persze meg kell fizetni értük. Mi két okból, csak kisebb dolgokat vásároltunk itt. Az egyik ok pénzügyi volt, mert jelenleg a pénzkivitel újjélandból szigorú korlátozás alá esik, a másik pedig az volt, hogy a táskák további megterhelése lehetetlenné vált, hiszen nekem kellett volna azt is cipelni. Minden reggel új fogkeféket, fogkrémet, önborotvát, sampont, krémeket, 5-6 féle törülközőt, stb-t kaptunk. Panaszra nem volt okunk, de megértettem, hogy miért volt Japán a legdrágább hely a külföldi látogatók számára.

A reggeli, az főúri volt és bőséges. A hőmérő 30 fokot mutatott. Éjjel is csorgott rólunk a víz. Reggeli után kimentünk a kb. 40 km.-re lévő "Disney-land"-be, ami pontosan a mása a Los Angeles-inek, csak tökéletesebb és sokkal drágább. Csak később tudtuk meg, hogy a bevételekből 20 %-ot le kell adni a Los Angeles Disneyland számára a "Copyright" miatt.

Disneyland-be érve megkezdődött a sorbanállás. A japánok cca. 10,000 számra álltak sorban. Minden attractióhoz legalább egy órát kellett várni, egy pohár limonádéért kb. 3/4 órát; este, hazatérőben a taxira kb. 1 és 3/4 órát, a buszra pedig 2-3-óra kellett volna. A japánok, úgy látszott, hogy hozzá vannak szokva ehhez. Nem zúgolódnak, így mi sem idegeskedtünk, nem sok értelme lett volna; csak nagyon fáradtak lettünk. Európai arcot nem láttunk magunk körül, mi úgy elvesztünk a japán tömegben, mint egy csepp a tengerben. Az volt a sejtelmem, figyelve feleségem és leányom arcát, hogy ez nem csak az első, de az utolsó látogatásunk a tokyói Disney-landbe.

A taxik nagyon megdrágítják a Japánban való tartózkodást és taxit mindig használni kell, az idő rövidege miatt. A távolságok nagyok, így az utazás költségei is nagyok.

Még egy jó tanács a külföldi látogató számára, ha nyáron látogat el Japánba, (az ottani nyarat értem, mert Újjélandon ugyanakkor téli időszak van), vigyen magával napvédő kalapot, mert máskülönben napszúrást kaphat a tűző napsütésben való hosszú álldogálásban....

A második napon programmunkba iktattuk a császári palota kertjeinek látogatását. Sok, csodálatos keleti szépséget találtunk ebben az óriási kiterjedésű kertben. Japán természeti szépségei gyönyörűek, kínos gonddal kezelik ezeket. Ők művészetet látnak a kertek, fák, bokrok gondozásában. A harmadik nap reggelén, a német Lufthansa gépén Frankfurt felé vettük útunkat. Közben leszálltunk Anchorage (Alaszka) repülőtérre, ahol megint találkoztunk néhány újdonsággal.

Itt kell megjegyezni, hogy nem sokkal utánunk, az ugyanezen az úton repülő dél-koreai repülőgépet, 269 útassal a Szovjet vadászgépek lelőtték, csak azzal a különbséggel, hogy a koreai gép visszatérőben volt Anchrageből Seoulba.

Az Egyesült Államok felségjoga, természetesen Alaszkára is kiterjed, így alkalmam volt US Dollárt vásárolni, ami jól jött, mert a dollár értéke emelkedőben volt és az mindig tanácsos, hogy az utazó tartalék dollárral rendelkezzen, különösen akkor, ha több országon keresztül visz útja.... Frankfurtban, csak egy napig tartózkodtunk, ahonnan Mainzba mentünk vonattal, büszke tulajdonosai lévén az "Eurail" vasúti bérletjegynek, amit, csak Európán kívül lehet vásárolni. Az idő megint csak meleg volt és ezt az alkalmat kihasználva, Kati lányom kitűnően érezte magát a nyitott úszodában, velem együtt. E város nevezetességei közé tartozik a "Gutenberg Museum", ahol a neves nyomdász eredeti műhelyében van kiállítva első nyomdájának másolata és eredeti kiadású könyvei. Gutenberg azzal szerzett hírnevet, hogy a nyomdaiparba bevazette a mozgatható fémbetűk alkalmazását. (14. század közepe táján.)

Mainzból irányt vettünk Bern felé, ahol meglepetés várt bennünket. A pályaudvarról kiérve, az előzőleg Újzéländban volt Svájci konzul családjával találtuk szemben magunkat, akik kitörő örömmel fogadtak és rögtön el is vitték Katit egy napra magukkal, mi, a szülők pedig másnapra vacsorára voltunk hivatalosak hozzájuk. Elmondták, hogy most Seoulba vannak áthelyezve és rövidesen útnak indulnak Dél-Koreába, csak előbb szabadságukat töltik Svájcban. A Konzul maga, sokat hallott a Magyar Királyságról és annak fegyveres erőiről, így Testületünkről is, édesapjától és emiatt igen meleg szavakkal emlékeztek meg rólunk és a magyarságról. Ezt meg is köszöntem valamennyiőnk nevében és kértem, hogy továbbra is tartsanak meg, ugyanígy, jó emlékezetükben.

A következő állomás Zürich volt, az idő még mindig kedvezett nekünk, 28 fokot jelzett a hőmérő. Lucernbe is átugrottunk, ahol kiélveztük a szép tavat és annak környékét. Hajóútunk szintén fedezve volt a vasúti bérlettel.... Ezekután Münchenbe tettük át ideiglenes székhelyünket, ahol egy idős bajor úr, előzőleg már értesülve jöttünkről, a szállodában várt bennünket. Következő napon, ugyancsak ez az úr megjelent egy elegáns, nagy Mercedes kocsival és elvitt bennünket az 1972 évi Olympia falujába, ahol majdnem egy egész napot töltöttünk, megmutogatván minden részletét. Annak idején ő is valamilyen tagja volt az akkori olympiai rendezőbizottságnak. Egy nagyon tanult, intelligens úr, kb.76 éves, magas és jól beszél angolul is, bátyja igazgató a Siemens gyárban és magyar felesége van, akivel találkoztunk is és így megérthető, hogy ők valamennyien ismertek minket (csendőröket) és a magyarságot és nagy elismeréssel nyilatkoztak rólunk, ami megint csak felemelő érzés volt részemre. Az öreg úr megmutatta hatalmas magán-könyvtárát, több, mint 10,000 könyve van és szaktanácsokat kért tőlünk ezzel kapcsolatban. Több könyvet írt maga is. Kaptam is néhányat tőle ajándékba. Az eredmény az lett, hogy vennünk kellett még egy további táskát és így, egy csomaggal mégis csak többet kellett vinnem. Meg kell említenem továbbá az öregúrral kapcsolatban azt is, hogy ő személyes jóismerőse Dr. Habsburg Ottónak is és így egy-két dolgot elmondott nekem róla.

Münchenben ismételten felhívtam telefonon Kecskés Tibort, de sajnos nem beszélhettem vele, mert még nem érkezett vissza olaszországi nyaralásából. Hazaértemkor Újzéländba egy elkésett levél várt rám, amit Tibor írt, arra kérvén, hogy Bécsből szept.3-4 között hívjam fel. Nagyon sajnálom, hogy elkerültük egymást, mert a börtön óta, ahol többször voltunk egy zárkában, nem láttam.

Münchenből egy költséges utat tettem taxival a Chimseehez, remélvén,

hogy megtalálom a gazdát, ahol laktam 1945-ben és ahonnan elvittek az amerikaiak néhány diszmagyar közreműködésével, és akik kiraboltak elfogatásom után, gondolván, hogy talán családi okmányaim fellelhetők annál a gazdánál, de sajnos képtelen voltam felismerni a keresett helyet és így, eredmény nélkül tértem vissza Münchenbe.

Münchenből még ellátogattunk Garmisch-Partenkirchenbe, megnézni egy korábbi téli Olympia helyét és a környező hegyeket. Ez a vidék, még a nyári időszakban is gyönyörű. Elérkezett aug.28.-a, amikor Klagenfurtba kellett volna tovább mennünk és így búcsút mondtam Münchennek. Münchenben több magyarral is találkoztam, akik mind alkalmazottjai voltak szállodáknak.

Első esténket Klagenfurtban a viszontlátás öröme töltötte be, SÜTŐ PISTA évfolyamtársam fogadott a lakásán csirkepaprikással, igazi magyaros vendégszeretettel. Nem láttam őt, vagy 40 éve, így nagy volt a viszontlátás öröme. Csirkepaprikást sem ettem, vagy 40 éve, feleségem, meg kislányom most ettek először és nagyon ízlett nekik. Pista két főzetet készített belőle, egyet nekem és neki, a másikat pedig, a gyengébbiket, nem sok paprikával, családomnak. Pista nagyon figyelmes fiú, mindig jó bajtárs volt a tanfolyamon is, mindenki szerette egyenes, erős karaktere miatt. Klagenfurtban való tartózkodásunk harmadik napján megint összejöttünk Pistával, jól esett felidézni a múltakat és a közös bajtársi ismerősöket. Igazán szomorúan váltam meg tőle.

Pista, még hontalanságában is megmaradt magyarnak és bajtársnak, aki még ebben a helyzetében is sokat tett magyarságunk érdekében.

Ameddig Pista és a hozzá hasonlóak élnek, addig nem kell félnünk, hogy magyarságunk és Testületünk homályba süllyed. Isten tartsa meg őt is hosszú ideig. A második napon Klagenfurtban egy volt gimnáziumi társam keresett fel a szállodában, akit 50 esztendeje láttam utóljára. Dr.A.Sanyi, nyugalomba vonult tanácselnök a klagenfurti bíróságon, aki elhozta magával a szállóba az érettségi tablónkat és így feleségemnek és kislányomnak alkalma volt látni fiatalkori fényképem. Szerencsére Sanyi jól beszél magyarul, németül és angolul, így nem volt probléma a társalgás nyelve. Elbeszélgetve a gimnáziumi évekről, tanárainkról és iskolatársainkról, majd szomorúan búcsúzva megígértük, hogy találkozni fogunk még, ha az Isten is úgy akarja és el tudok jutni megint Európába..... Grázba menve megint meglepetés ért. Néhányan, rokonaim közül lejöttek ide és nem várták meg a bécsi találkozást. Grázból ők gk.-val, mi meg vonattal mentünk fel Bécsbe, még másik 3 rokonom csatlakozott hozzánk. Bécsben találkoztunk azzal a házaspárral, aki 1956-ban (dec.) amikor a második kísérlet után oda kijutottam, segített nyomorúságos helyzetemben, lefogyva, legyengülve, 11 évi fogság után.

Egy este finom vacsorával, nagyon szívélyesen fogadtak minket, kocsi-val jöttek értünk és vittek vacsora után vissza a szállodába. Másnap az egész napot nekünk szánták, kocsi-val körülvittek a városban, kiéltet- tük a Práttert, elmentünk Grinzingbe stb. Nagyon jó lelkű, igazi barátoknak bizonyultak. A régi rokoni kapcsolataik révén ismerték és nagy- rabecsülték Testületünket és még mindig nagy elismeréssel vannak irán- tunk. A férj maga közgazdasági doktor, az egyik legismertebb ausztriai bírói család leszármazottja.

Rokonaimmal kb. 4 napot töltöttünk együtt, ajándékokat, könyveket, lemezeket, zeneműveket stb. hozva, valóban kétségbeejtettek. Hirtelen eszembe jutottak a kis hegyi málháslovaim, roskadásig megrakva műszaki szerelvényeimmal, vonszolták magukat a szoroson keresztül Lengyelország felé és egy pillanatra úgy éreztem, hogy közöttünk nincs is nagy kü- lönség. Na, de ez, csak egy pillanatnyi elgyengülés volt és hamarosan

megoldottuk egy újabb kézitáska beszerzésével.

Bécsben, az utolsó nap d.u.-ján tudtam meg AYLKER ZSIGA (cső.hdgy) telefonszámát, először nem találtam otthon, később végre módomban volt vele beszélni telefonon, meghívott minket estére, de, sajnos, már későn arra, hogy meghívását elfogadjuk, nekünk is pakolni kellett, meg elbúcsúznunk a rokonoktól, akik visszafelé vették útjukat Budapestre, mi pedig Frankfurtba, további két napra, ahonnan rep.gépünk indult Los Angelesen keresztül Újzéländba. Zsigának 3 lánya van, ő maga idegenvezető az egyik palotában. Nem panaszkodott és hangjáról ítélve úgy gondolom, hogy jól érezheti magát családjával együtt. Őt, utóljára 1956-végén láttam. Egyébként ismerem, még czőgerájos korából, nem lakott messze tőlünk a Csillaghegyen. Szüleim háza még mindig áll. Hilda húgom lakik benne a férjével, Dr. Tarlós Pistával, akit meg is kértem, hogy keresse fel LÁSZLÓ JENCIT és egyengesse a találkozót PÉTERFFY ZSOMBIVAL, mert tudtommal ők nem ismerték egymást. Nem tudom, mikor ér Zsombor Budapestre, de mindkettővel váltottam levelet ebben az ügyben, mielőtt elindultam volna útamra.

Frankfurtba érve megint egy jó szállodát fogtunk ki, kitűnő szolgálattal és ételekkel. Itt kell ugyancsak megemlítenem, hogy Domodossolán (olasz terület) keresztül Locárnoba is ellátogattunk és egy napot pedig Lichtensteinben, Vaduzban is eltöltöttünk, mindkét hely gyönyörű nyaralóhely. Sokkal hosszabb időt is el tudnék tölteni ott, nemcsak egy-egy napot.

De minden jónak is egyszer vége kell lenni és így szept.9.-én beszállva a Lufthansa gépébe, elrepültünk Los Angelesbe, ami egy hosszú és fáradtságos út. Ezen repülés alatt a dátum-vonalon keresztülmegyünk és elvesztünk egy napot. Annyiban jó volt, hogy nyertünk egy teljes nappal és így módunkban volt megismerni az újjáépített és hatalmasan kiterjesztett repülőteret, amelyet már egy korábbi alkalomból ismertünk. Készülnek az 1984-es Olympiászra. Los Angelesből Honoluluba szálltunk, egy utolsó költekezési alkalom és egy lehetőség arra, hogy a különböző fennmaradt külföldi valutától megszabaduljon az ember.

Hat, vagy hét országon keresztül menve, igazán mondhatom, hogy nem volt bajunk a határvizsgálatokkal, soha nem nyitották fel egyetlen bőröndünket sem, de, ahogy Újzéländba érkezünk, szájunkíze keserűvé vált az itteni vámosok és a mezőgazdasági ellenőrző hatóságok összetűrték az összes tartalmát bőröndjeinknek, egy szép, mintázott cserép-tálunkat össze is törték, amit húgoméktól kaptunk. Továbbá attól is tartottunk, hogy magas vámot is ki fognak szabni ajándékainkra és a vásárolt cikkeinkre.

Leszűrve a végső következtetést, arra a meggyőződésre jutottam, ismerőseink és barátaink elbeszélései és érzései után, hogy sokan vannak Európában, akik még mindig méltányolják magyarságunkat és Testületünk kötelességteljesítését az ország érdekében.

Úgy érzem, hogy még nem veszünk el, csak hosszabbra nyúlott megpróbáltatásunk. Még mindig lesznek közülünk jónéhányan, akik meg fogják érni a boldogabb jövőt!

Csak össze kell tartanunk és ne anyátlanodjunk el!!!!..."

+ + +

v.KÖVENDY KÁROLY, (Etobicoke, Ont. Kanada) 1984, feb.15.-

Szeretett Bajtársaim!

A naptár 1984, feb.5.-ét mutat. Húsz évvel ezelőtt nevezte ki vitéz KIRÁLY GYULA ezds.úr a "kanadai nyolcat", az emigráció akkori legaktívabb két csoportjából 4-4 főt az MKCsBK vezetőségévé. Toronto és Hamilton, midkettő a kanadai Ontarióban.

Élénk levelezés folyt Sao Paulo és Kanada közt, végül is 1964 késő tavaszán megindult a munka. A Vezetőség 4 tit. és 4 lgs-i bajtársból állt, a közéletben és a bajtársi életben erősen kitűnt, eredményes emberek közül. A Vezetőség elnököt választott, a titkos szavazás során 7:1 arányban v. Kövendy Károly szds. került az elnöki posztra. Egyben ő vállalta a Bajtársi Levél nyomtatásban való kiadását, melyet 11 éven át 1975, június 30.-ig végzett, s azután azt Calgary vette át.

1971-ben, a Vezetőség bizalmából és Bajtársaink áldozatkészségéből megalakult az eszmei M.Kir.Csendőr Laktanya, 3 átvonuló pihenőszobával. Ide került a Bajtársi Levél szerkesztősége, s itt bontotta ki szárnyait először a Csendőr Múzeum, melyet követett a Vitézi Rend Muzeuma, majd számos és értékes honvéd ereklyével a Honvéd Múzeum, s néhány ereklyével a Rendőr Múzeum is.

Az öröklakás ebédlőjéből, kis átalakítással őrsiroda alakult, mint otthon: íróasztal polccal egy keskeny ágy, s kész! A 3 átvonuló szoba örökké megmaradt látogató bajtársaink számára. Gondolom, az emigráció életében ez az eszmei laktanya és múzeum alkotta a sárbataposott kakastoll számára a legnagyobb dicsőséget. Egymás között a nyomtatott B.L. aratott sikert, főleg azután, hogy Calgaryba került.

A központi Vezetőség tagjai elosztották a munkát. Egyik bs.kezébe került a segélyalap kezelése, a másikat külügyi megbízottnak kértük fel, ki minden nap átnézte az összes magyar-angol-németnyelvű lapokat, magazínokat, s ha cső.ellenes támadást észlelt, vagy Szülőhazánk életében vált szükségessé, memorandumokkal ostromolta az amerikai elnököt, vagy az Egyesült Nemzeteket, de sokszor előfordult, bátor és nyílt támadás Testületünket aljasul és hazugul támadó egyének ellen.

A Vezetőség tagjai élénk levelezést folytattak. De a motor az elnök kezében maradt, ki 47 évesen, teljes fizikai és szellemi frissességgel, a hajnali órákig dolgozott minden nap, kivéve vakációit. Ezalatt a messze lakó csoportjainkat látogatta meg, s ahol megtudta, hogy több cső.él, ott újabb csoportokat és szórványokat szervezett.

Mikor a Vezetőség átvette a Világszervezet irányítását, csak 28 csoportot és szórványt vett át, ezt néhány év alatt felszámolta 62-re, s létszámunk 1970-ben érte el a maximumot: 1,350 főt, kb. hajdani Testületünk 5 %-át, kiknek sikerült a visszavonuláskor, vagy szökve, vagy 1956-ban nyugatra jutni.

Semmit sem lehet fokozni a végtelenségig, a zenit után a fáradtság jelei kezdtek mutatkozni a vezetőség tagjainál. A sok siker miatt irigyek és ellenségek akadtak még soraink között is.

Az elnök, napi kenyérkereső munkája után, átolvasta a napi postát, majd megválaszolta a napi átlag 20 levelet. Közben állandóan szólt a telefon, különféle kérések, elintéзések jöttek. Ezeket is vállalta.

Önkéntes kötelességérzésnek vette, amit a B.L.-ben is közzétett: " A Vezetőség minden kérést elintéз, minden levélre válaszol! Minden pénzádományt azonnal nyugtáz! "

Az elnök erős cigarettás volt, 24 éves korában kezdett dohányozni. 1973 körül naponta legalább 80 cigarettát szívott, ha fáradt volt és hajnalig kellett dolgozni, többet is. Először magas vérnyomás jelentkezett, mert elhanyagolta saját életét, nem mozgott fizikailag, s súlya 100-110 kg.-ra. Miután néhányszor elájult, de rugalmas erei miatt nem halt meg, doktora csodálkozására, radikális fogyással és gyógyszerekkel sikerült a magas vérnyomást normálisra csökkenteni.

1975-ben a Vezetőség lemondott, s mindent Calgarynak adott át.

De a fáradó volt elnök ekkor is "törököt fogott, ki nem engedte el." Továbbra is kötötte az eszmei laktanya és a múzeumok szaporodása, a levelek növekedése, íróasztalához. Már lassabban ment a munka, de dol-

gozott benne az önkéntes kötelességérzet Bajtársai iránt. A volt Központi Vezetőség is megöregedett, ott is sok betegség és haláleset jelentkezett. Elsőnek ÉNYEDI LÁSZLÓ főtörm. halt meg, Hamiltonban, 77 éves korában. Őt követte v.TÖRÖK BERTALAN, v.törm., tüdőrákban, Torontóban, majd tavaly elment Dr. MÉSZÁROS JÓZSEF hdgy. is Hamiltonban. Torontóban RÁKÓCZI JÁNOS főtörm.-t érte súlyos szélütés, mely lehetséges, hogy élete végéig kórházi ágyhoz köti. Világviszonylatban sok kiváló Bajtárs halt meg, s főleg a dolgozókat veszítettük el a 4 világrészben. DEME LAJOS szds.-on Hamiltonban felnyitott szívűtétet hajtottak végre, operációja sikerült. SEREGÉLYES MÁRTON főtörm. Hamiltonban különleges csontbetegséggel volt hosszú ideig kórházban, s most is alig képes járni. Dr. SZALONTAI SÁNDOR g.fhdgy. Toronto-i csoportvezető, az emigráció Cleveland utáni legnagyobb csoportjának vezetője, jóval 20 esztendei munka után, gyomorbetegségei miatt kezd kidűlni, de, most erőre kapott, megnősült és gondos felesége ügyel rá. Kövendy Károly pedig egyre fogyó energiával még írta a leveleket s az 1981-es 100 éves jubileumi filmünket elvitte Ausztráliába és Óceánia többi részébe 1982-ben; 1983 tavaszán Délamerikában 3 országban játsszatta le a jub. filmet, majd 1983 őszén Európa 5 országában. Hazatérte után sokszáz levél, elintéznivaló várta, ezeken is túladata. Már lassan ment a levélírás és kedvetlenül végezte teendőit. A hajdani évi néhány ezer látogató is elmaradt. Bajtársaink máshol is megöregedtek, a benzin ára is alaposan felment, az erők elfogytak, autók nem érkeztek. Legjobban a pénzromlás akadályozta Bajtársaink szokásos évi látogatásait.

Kövendy Károly szándékosan hagyta utolsóinak legközelebbi csoportjainkat, szinte megérezvén, hogy Kelet-Északamerika csoportjai még elérhetőek lesznek 1984-85-ben. (Hamilton, Niagaravidék, New Brunswick, Trenton, Detroit, Chicago, Cleveland, Sudbury, Buffalo.) Ide még elviszi a jubileumi filmet.

Rettenetes munka volt a 100,000 levél és dokumentum összeszedése, szortírozása és csomagolása 20 nagyméretű papírdobozba az Ottawa-i kanadai Nemzeti Levéltár számára. Erre, csak itt-ott, a levelezés után, vagy éjjél után jutott idő. Halálos fáradtan, az elalvás ellen cigarettázással küzködve, csak "láncszívással" volt elérhető; egyik cigaretta a másik után....

1983. nyár végén háziorvosa felszólította, hogy menjen el az évi szokásos orvosi ellenőrzésre. Kövendy Károly halasztást kért elfoglaltságai miatt, s úgy tervezte, hogy Európából visszajövet megy el orvosi felülvizsgálatra. Európában Bajtársai figyelmeztették, hogy sokat köhög, főleg, ha cigarettázik. Igazuk volt. A cigarettázás ártalmait nem akarta elhinni, meggyőződéssel vallotta, hogy családjában sem apa, sem anyai ágon nem volt rákbetegség, a rák öröklődik, nem kell félni.

Az évi orvosi ellenőrzésen kifogástalanul indult minden: vérnyomás normális, 160/90, pulzus 84, vérképek kitűnőek, elektrokardiogramm kitűnő, vizelet normális; s végül jött a tüdőrontgen. Ezen is túlesett, s jó érzéssel hajtott haza azzal, hogy 67 éves korában is egészséges.

Tévedett!

Néhány nap múlva telefonhívást kapott a röntgenorvostól, ki egy foltot talált a bal mellében, ami eddig nem volt. Elküldték tüdőrontgenre, s csináltak vagy 20 új képet, főleg a folt körül. Kórházba utalták kivizsgálásra egy tüdőrák specialistához, aki megállapította, hogy valóban egy kifejlődött rákos daganat van a bal tüdeje közepén. Operálni kell!

1983, dec. 21.-én megoperálták. Hál' Istennek, a súlyos és veszélyes, nagy operáció sikerült. Kivágták a rákos részeket, s az új tüdőrontgen aranyszínű lett, daganat nélkül. 10 nap alatt sebei is begyógyultak, s

három hét és három nap után elbocsátották a kórházból.

A teljes gyógyuláshoz legalább egy félév kell. Kövendy Károly igen gyenge, sokat van ágyban, s lábadozása lassú. Két, az öröklakás más részén lakó magyar barátja ellenőrzi és gondozza. Az egyik főnök barátját főz. A városból ugyancsak két jóakarója törődik vele, az egyik, a jótetteiről híres magyar vendéglős, a másik tb.cső.vitéz HAMVASNÉ, VÉGH KLÁRA. Ők 2-4-6 napra való főnök kosztot hoznak a házhoz. Teli a hűtőszekrény! Kövendy Károly hazatérésekor legalább 500 ünnepi üdvözlőkártyát, levelet, reklámot, könyvcsomagot talált az íróasztalán.

Operáló orvosa és házi-orvosa örökre eltiltotta a levelezéstől, melynek túlhajtása (stressz), a dohányzással együtt kiváltotta a tüdőrákot. Hála házi-orvosának, aki kiereszkolta az évi orvosi ellenőrzést, melynek elmulasztása esetén Kövendy Károlyt 1984-85-ben eltemették volna.

Köszöni Bajtársainak a sok jókívánságot, köszöni mindazoknak, kik a kórházban meglátogatták, vagy telefonon felhívták, vagy újabban levelekben fejezik ki jókívánságaikat. Kövendy Károly elveszítette tüdőbefogadóképességének 25 %-át, s ezzel, sajnos, véget ért számára minden önkéntes közmunka. Utóljára maradt a múzeum biztonságbehelyezése, 1984 tavaszán. Úgy gondolja, hogy a 20 év túlhajtott munkája és örömteli vakációi, mikor bajtársaival találkozott szerte a világban, egyben egészségének súlyos megrongálása elég volt. Megmarad az MKCsBK egyszerű tagjának, tisztség nélkül, s többi Bajtársaival együtt reméli Magyarország közeli feltámadását.

Kövendy Károly már nem dohányzik! Bajtárs, dobd el a cigarettát!

Az eszmei laktanya, természetesen továbbra is Bajtársaink rendelkezésére áll!

Isten álddja Bajtársainkat! Emigráns Előljáróinkat! Sok erőt nekik!.."

+ + +

v.KÖVENDY KÁROLY "Üzenet" c. cikke, megjelent a "Magyarság" (No.6.) 1984, febr.11.-iki számában:

" Szeretett Barátaim és Bajtársaim! 1983.december 21.-én súlyos, de annál szerencsésebb tüdőrák operáción estem át. A bal mellkasom felnyitása után két napig az ún. kiterjesztett gondoskodás (extensive care) alatt voltam. Utána kezdtem lábadozni, s 1984.január 13.-án kerültem haza erősen lesoványodott és legyengült állapotban. Ezalatt több, mint 500 ünnepi üdvözlő kártyát, levelet, csomagot kaptam, s újabban javulást kívánó kedves üdvözlő levelekkel kezdenek elárasztani.

Köszönöm mindazoknak, kik betegágyamnál meglátogattak, vagy telefonon fejezték ki jókívánságaikat a kórházban, kik virágot hoztak (köztük egy valódi törpefenyőt.)

A fizikai javulás igen lassú, gyenge vagyok. Orvosom eltiltott örökre levelek írásától, úgy érzem, hogy tudom 25 %-ának elvesztésével közéleti működésemnek is végére értem. Semmit sem lehet túlhajtani. Adott szavamat és 1983-ban tett ígéreteimet az idejével teljesítem.

Köszönöm együttérzésteket, igen jól esett. Köszönöm Barátaimnak a főnök kosztot, melyet küldtek, ezek is elősegítik gyógyulásomat.

Hadúr most is velem volt, mint mindig a háborún és a hosszú emigráción át a mai napig. Legyen áldott szent neve!

Én már nem dohányzom, dobjátok el a cigarettát!

Igaz szeretettel és köszönettel: v. Kövendy Károly...."

+ + +

.....
: ÉRTESÍTÉSEK. :
.....

" A magyar királyi Csenedőrség oknyomozó története " c.Clevelandban, 1980-ban kiadott szakmunka szerzője szeretne többet, főként a szerve-

zésre vonatkozó adatokat kapni, a volt csendőrségi gyógyházakra vonatkozólag. A 223. és 224. oldalon található közlemény szerint, Hévizen és Balatonfüreden tartott fön a csendőrség üdülőket. Főleg azt kel-
lene bizonyítani, hogy ezek nem a kormány tulajdonát képezték.

Cím: Mr. B. Rektor, 3249 N. Freeway, TUCSON, AZ. USA. 85705.

Ft. Msgr.vitéz VARGHA GÁBOR, (München, BRD.) a Szent László Társaság
főszéktartója és priorja kéri a Rendbe 1964 óta fölvetett tagokat, hogy
Erdélyi Segélyakciója javára adakozzanak. Az élelmiszercsomagokat a
német QUELLE cég fogja továbbítani.

.....

Kedves Bajtársaim!

Sarasotában (FLA.USA.) 1983,XI.15.-én a megszűnt "Vezetői Bajtársi
Levél" formájában, hasonló címlappal és az MKCsBK fejlécével megjelent
egy folyóirat "Floridai Bajtársi Levél" címmel, 12. oldalon, 25 pél-
dányban, dr. FÜRY LAJOS író és v.BARANCHI TAMÁSKA ENDRE szerkesztésé-
ben. A közlés szerint, ki fogják adni évente háromszor, de esetleg
többször is. Egyes szám ára: 1.00 US dollár.

Az első szám tartalmazza "Ausztriai napok" címmel az 1983 szeptem-
beri, bécsi tiszti találkozó eseményeit. Ezenkívül közöl a bajtársi é-
let körébe vágó személyi híreket, melyeket mi a B.L.-ben rendszeresen
hozunk.

Ezt a folyóiratot 1983,XI.28.-án kaptam kézhez Calgaryban, mire írás-
ban is és telefonon is magyarázatot kértem. Érdeklődésemre az 1983.XII.
24.-iki levél a következőket mondja: "... a folyóirat a déli USA-ban
élő bajtársak (cső.-ök, tb.cső.-ök, cső.barátok) számára született
meg, miután annak gondolatát dr. FÜRY LAJOS már több, mint egy éve fel-
vetette. Felöleli azok személyi híreit, valamint hozni fog cikkeket, el-
beszéléseket, novellákat, ami az itt élő bajtársakat érdekli..."

Miután a folyóirat formája és címlapja félreértésre adott alkalmat,
így folytatja: "... jövőben minden csendőr jelleg elhagyásával, új
fejléc és címmel fog megjelenni. Széthúzásról szó sem lehet. Az MKCsBK
hivatalos lapja az (MKCsBK) Bajtársi Levél, melyet Kanadában adnak ki,
Domokos Sándor és Dr. Kiss Gyula szerkesztésében..."

Az új folyóíratról eddiglé ennyit tudunk, de már is üdvözöljük, mint
olyant, mely a déli USA-ban bajtársaink, /cső.-ök, tb.cső.-ök, cső.-ba-
rátok / szellemi igényeit szolgálja. Igaz ugyan, hogy annak fönntartá-
sa nagyrészt azokra ró majd terhet, akiktől elsősorban az MKCsBK B.L.
támogatását várjuk.

Ettől eltekintve azonban hisszük, hogy a floridai bajtársi csoport
továbbra is az MKCsBK egységében fogja kifejteni hagyományinkat ápoló
bajtársi életét és a Központtal való kapcsolat változatlan marad.

Calgary, 1984 február 10.-én

Dr. Kiss Gyula
MKCsBK Központi Vezető.

+ + +

.....
: IRODALMI MELLÉKLET :
.....

EGY POHÁR BOR...

Szépséges Erdély! 1944 nyarán, mikor még a világégés lángjai nem
csaptak át a Kárpátok koszorúján, próbaszolgálatos csendőrtiszt voltam
a szászrégeni őrsön. Csudabogár dolog volt ez, mert, bár már hadnagy

voltam, itt csak próbacsendőrnek számítottam, aki csak arra voltam hívatott, hogy a hivatalos járőrt kísérem útvonalukon és a csendőrélet valóságát megismerjem. Okos és helyes intézkedés volt ez, de mégis meg voltak a visszásságai...

Hiába éltem én az őrsön, ettem, ittam, aludtam a legénységgel, mégis volt egy láthatatlan fal köztem és köztük. Én, a merev szabályt, a szigorú szolgálati útasítást képviseltem, és bár csak 25 éves tacsó voltam, az őrsparancsnok pedig az apám lehetett volna, mégis az én oldalamon állt a hatalom. Ez a "hatalom" kiforgatta egy kicsit az őrsi életet. Az én jelenlétemben nem ment olyan könnyen az élcelődés és az a közvetlen hang, ami az összeszokott bajtársak között egyébként kialakult. Az én jelenlétemben minden hivatalossá merevedett.

Tudtam és éreztem ezt, de tenni, nem tehettem semmit. Így azután, csak portyáztunk a szép nyári délután, a csodálatos friss ózondús fenyvesi levegőt hallgatagon szíva magunkba.

Hamarosan egy kis Maros-menti falucskába értünk. A nevére nem emlékszem már, de egy olyan kedves kis falu volt, a maga békés magányával, mintha oda az emberi gonoszság soha el nem talált volna. A községháza felé tartottunk, hármásban a járőr és jómagam. A járőrvezető maga az őrsparancsnok volt. De, még a közepére sem értünk a községnek, amikor vidám cigányzene ütötte meg a fülünket.

- Na, ezt má' megnézzük! - mondta az őrsparancsnok.

Kettőt sem kellett lépnünk, mert hamarosan kitérült a tanítói lak kiskapuja s maga a fiatal tanító lépett elénk, kezében demizson, meg pohár.

- Már maga a jó Isten hozta felénk a tiszthelyettes urakat, - adta meg a tiszteletet a tanító, nem ismerve fel az én ünneprontó jelenléte-met. - Mert nagy nap van ám ma! Ma született a kisfiam, Miskának fogjuk keresztelni... azt a rokonság is itt van... Gondolom a tiszthelyettes úr is isznak egy pohár bort a fiam egészségére! -

Láttam az őrsparancsnok arcán a jelét annak, hogy nem tudja, mit mondjon. A szabályzat szerint, szolgálatban inni tilos, de... az életnek annyiféle változata van... Nem lehet mindig, mindent a szabály szerint tenni. Megbántani egy jóérzésű tanítót, egy fiatal apát, azzal, hogy visszaútasítsuk azt, hogy a fia egészségére igyunk... Helyes lenne ez?... Nem! Ezt sugta a belső ösztönöm! Azt is tudtam azonban, hogy az őrsparancsnok, ha nem lennék itt, elfogadná a pohár bort. De én itt vagyok a rideg katonai szabályok élő képviselőjében.

- Tanító Uram! Hadd mutakozzam be, Domokos hadnagy vagyok. Engedje, hogy én igyak elsőnek a fia egészségére! -

Az őrsparancsnok és a járőrtárs összenéztek. Ők is felemelték a poharat.

- A fia egészségére, tanító úr! - szolt az őrsparancsnok, -... meg a hadnagy úréra is! - tette hozzá egy kis szünet után.

Nem vagyok nagy borivó. Nem sokszor köszöntöttek rám poharat.

Az biztos, hogy ez volt a leg szívből jövőbb.

Domokos Sándor.

ÖREG BAJTÁRSÁK.

Mondd hát, mi van még tarsolyodba rejtve

Mit hoztál akkor a határon át?

A régi álmok mind, már elfeledve

S nem vársz többé egy éltető csodát...

A régi mundér és bakkancs lefoszlott,

S még tested sejtje sem az, ami volt

Az időfolyam örök hömpölygése

Emlékeidből mindent elsodort.

Van itt-ott még egy színevesztett fénykép,
 Hervadt virág, szalag, pár cifra lom,
 De mindez már csak szunnyadó reménység,
 Melybe vegyül egy édes fájdalom.
 Még őrizzük a zamatát szavunknak:
 Cipó, kalács, fűzfa és szerenád,
 Bakony, Badacsony, árvalányhaj, róna...
 Mind, mind, lepréselt kedves szóvirág.

Mert ez maradt csak! Ez, amiben érzünk!
 Ma már fiad sem érti benned ezt,
 Hogy könnybelábad szemed és beszéded
 Meg elcsuklik, ha mondd: Budapest...
 Vén, elkallódott árnyai a múltnak,
 Hol volt még hit, meg szeretet, s remény....
 Mi, ábrándozó, öreg Don Quixote-ok,
 Kikben az álom, ma is, szinte él....
 S ha máshol nem, úgy a halálos ágyon,
 Mint lovagok, úgy vívjuk meg csatánk,
 Mert meghalni, azt megtanultuk százszor,
 S hitünk terít majd szemfedőt miránk.

Domokos Sándor.

Elhangzott 1984 feb.12.-én Calgaryban a szerző előadásában.

+ + +

KÖNYVISMERTETÉS.

DR: BODOLAI ZOLTÁN: "HUNGARICA."

Angol alcím: A Chronicle of Events and Personalities from the Hungarian Past.

Magyar alcím: Az ezerarcú magyar múlt krónikái.

(Hungarian Publishing Company, SIDNEY, Australia.)

Bodolai Zoltán nevét az emigrációs magyar olvasóközönség jól ismeri. Előző könyve, a "The Timeless Nation", három kiadásban fogott el és világszerte elismerést aratott.

A "Hungarica" írója, még a szellemileg szabad Magyarországon képezhetette magát önálló ítéletű, átfogó szemléletű, magyarságközpontú szel-lekcióra képes, európai színvonalú entellektüellé, akinek a kalauzo-lását elfogadhatjuk történelmünk, különösen közelmúlt történelmünk el-hazudott, besározott, vagy hamisan fémjelzett személyei és eseményei megítélésében.

A Hungarica, "Magyar Brevárium" nevet is viselhetne, hitmagyarsá-gunk majd mindennapos gyakorlására, emigrációs elvszilárdságunk edzé-sére, magyarságtudatunk ébrentartására alkalmas tartalma miatt.

+ + +

MEGRENDELHETŐ KÖNYVEK:

	US Dollár	Kisregények:	
EGY ÚJ VILÁGKÉP (magyarul)...	4.00	ÚTIKALANDOK UTÓPIÁBAN (magy.)	3.50
EXCHANGE OF IDEAS (angolul)...	5.00	MEGBŰNHÖDTE MÁR E NÉP (magy.)	6.00
QUESTIONS ABOUT QUANTITY		PRISONERS, REFUGEES, CITIZENS	6.00
AND QUALITY (angolul).....	5.00	Naphegyi: "CSALÁNBA NEM ÚT A	
<u>Elbeszélések:</u>		MÉNKŐ: "	6.00
FORBIDDEN FRUITS (angolul)...	5.00		
<u>Versek:</u>			
GYERTYÁLÁNG.....	5.50		

Az MKCSBK Vezetősége

köszönettel nyugtazza az alábbi pénzküldeményeket:

1983,I.1 - VI.30-ig:

Dr.B.L.	BL US	25.00	Dr.v.K.F.F.	BL US	20.00	v.H.J.	BL	50.00
G.Zs.	BL US	50.00	Dr. K.L.	BL	25.00	M.T.	BL US	20.00
Dr.A.L.	BL US	10.00	Mrs. H.I.	BL	12.75	S K.	BL US	20.00
K.F.	BL US	20.00	v. P.L.	BL	10.12	P.B.	BL US	20.06
A.Gy.	BL US	30.00	Mrs. M.K.	BL US	20.00	M.L.	BL	10.00
B.J.	BL	12.00	ifjv. K.Z.	BL US	30.00			

1983,VII.1-XII.31-ig

v.N.L.	BL US	5.00	D.Gy.	BL US	50.00	London,		
New Brunswick	US	126.00	v. Sz.L.	BL	12.00	Anglia	BL	132.00
Tourcoing	BL	40.00	P.I.	BL US	25.00	özv.H.K.	BL	15.00
Dr.K.L.	BL US	25.00	v. P.K.	BL	20.00	v.H.J.	BL	51.00
özv.O.S.L.	BL	33.66	v. Á.A.Z.	BL US	10.00	v.R.I.	BL	5.00
J.P.	BL US	12.00	S.L.	BL	20.00	v.S.E.	BL	12.00
S.I.	BL	20.00	V.I.	BL Au.	15.00	M.J.	BL US	10.00
Sydney			id. K.L.	BL	20.00	G.M.	BL	12.00
csoport	BL	375.48	Dr. Sz.K.	BL US	50.00	E.S.	É US	45.00
Hamilton			Dr. Sz.E.	BL	24.00	M.I.	BL	15.00
csoport	BL	240.00	P.I.	BL	15.00	M.J.	BL	24.00
Cs.J.	BL	20.00	Montreali			D.S.	BL	15.00
Dr.L.F.-né	BL	28.21	csoport	BL	252.00	B.I.	BL	15.00
Dr.H.E.	BL	20.00	özv. A.M.-né	BL	12.00	G.M.	BL US	20.00
Dr.Sz.S.	BL	20.00	P.J.	BL US	12.00	K.J.	BL	20.00
K.F.	BL	12.00	Calgary			S.A.	BL US	10.00
N.N.	BL US	25.00	csoport	BL	120.00	F.Zs.	BL US	20.00
v.Á.A.Z.	BL US	5.00	D.B.	BL US	10.00			
			özv.Gy.Ö.-né	BL	25.00			

ÉRTESÍTÉSEK.

Az általános áremelkedésekkel kapcsolatban a nyomtatás, főként pedig a magasabb postaköltségek reánk is újabb terheket rónak.

Be kell jelentenünk, hogy ma is több, mint 150 olyan címre küldjük rendszeresen a Bajtársi Levelet, honnan nemcsak az előfizetés marad el, de még csak életjelet sem kapunk. Így nem tudhatjuk, hogy egyáltalán óhajtják-e még a központi tájékoztatónkat.

Ezek a B.L.-ek kb. 1,800 dolláros kiesést jelentenek a Közösségnek! Ezt tovább, így, nem folytathatjuk.

Ezért a BAJTÁRSI LEVÉL zavartalan kiadása és kézbesítése érdekében, - azoktól, akik még nem tették meg, - kérjük az ÉVENKÉNTI 12.00 dolláros HOZZÁJÁRULÁS MIELŐBBI BEKÜLDÉSÉT!

Azon bajtársunktól, akinek anyagi helyzete ezt nem engedi meg, értesítést kérünk, hogy részére a B.L.-t továbbra is zavartalanul küldkessük.

Calgary, 1984, február 14.-én

A Kiadóhivatal.